

1913



Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

«Τέρπειν ἅμα καὶ διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — ΤΟΜΟΣ 20^{ος}



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΕΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧ. ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 2/1/1913
ΗΜΕΡΟΜ. 26-4-85
ΑΡΙΘ. 35010



ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ·

Ἀδέρωφ	71
Ἀπὸ τὴν κηδεῖαν	143
Ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν	295
Ἄς εἶνε εὐλογημένοι	247
Βασιλεὺς (ὁ) Γεώργιος	127
Βρέχει αἷμα	175
Γαλλικά	91
Γιὰ νὰ ἰδῶ τί ἔχει μέσα	55
Γιάννης (ὁ)	31
Δεύτερος (ὁ) πόλεμος	239
Διαδόσεις	63
Διασκεδάσεις καὶ διασκεδάσεις	79
21 Φεβρουαρίου	111
Εἰρήνη καὶ ἐργασία	289
Ἐκθέσεις (ἡ) τοῦ πολέμου	183
Ἐλευθερον Πάσχα	167
Ἐλλείπει ἐχθροῦ	255
Ἡρώς ποιητής	15
Καλλιγραφία	231
Κινηματογράφος	385
Κωνσταντῖνος Μάνος	159
Λεοντῆ (ἡ)	263
Μαθητὴς καὶ Διδάσκαλος	222
Μάιος	191
Μεγάλη Ἑλλάς — Μεγάλη «Διάπλ.σις»	367
Μελέτη	207
Μέλλουσα (ἡ) καλλιτέχνης	199
Μὲ ὕψος	3
Μία ἀπορία	279
Μικροὶ στρατιῶται	399
Μικρός (ὁ) ἥρως	271
Νά, τὴ Βασιλέα ἐγάσαμεν!	135
Νέος (ὁ) Βασιλεὺς	151
Παρακλήσεις (αἱ)	303
Προεόρτια	23
Πρῶτα (τὰ) βήματα	311
Πρῶτα (τὰ) γιόνια	415
Πρωτοχρονιά (ἡ) μας	47
Σημαία (ἡ) τῆς Ἀκροπόλεως	116
Συκοφαντία (ἡ)	377
Σφιγξ (ἡ) τῶν Πάγων	87
Τὴν ἀληθεῖαν	327
Τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας	391
Τιμαὶ καὶ παιδία	335
Τώρα ἡσυχία	407
Φθινόπωρον	347
Χειμῶνας	97
1913	39
Χιονισμένο (τὸ) τραῖνο	103
Ἀκούραστοι (οἱ) χορευταὶ (μὲ εἰκόνα)	40
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»	11, 19,
27, 35, 43, 51, 59, 67, 75, 83, 99, 107,	
115, 123, 131, 139, 147, 155, 163, 171, 179, 187,	
195, 203, 211, 219, 227, 235, 243, 251, 259, 267,	
275, 283, 291, 299, 307, 315, 323, 331, 339, 347,	
355, 363, 371, 379, 387, 395, 403, 411, 419,	
Ἀποθανόν (ὁ) Βασιλεὺς Γεώργιος Α' (εἰκὼν)	427
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:	117
Ἀποτελέσματα 133ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων)	203
Ἀποτελέσματα 131ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων)	267
Ἀποτελέσματα 135ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων)	379
Ἀποτελέσματα 136ου Διαγωνισμοῦ (Λευκῶν Λέξεων)	123
Ἀποτελέσματα 137ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων)	403
Ἀποτελέσματα 138ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων)	419
Ἀποτελέσματα Μ. Διαγων. Καλλιγραφίας	235
Ἀποτελέσμ. Μ. Διαγων. Μεταφράς. ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ	243
Ἀποτελέσματα Μ. Ποιητικοῦ Διαγωνισμοῦ	395

Σελ.

Ἀποτελέσματα Δημοψηφίσματος τοῦ 1912	99
Ἀποτελέσματα Δημοψηφίσματος τοῦ 1913—Α'	187
Ἀποτελέσματα " " " " — Β'	283
Ἀποτελέσματα " " " " — Γ'	387
Ἀποτελέσματα II' Διαγωνισμοῦ Ξεσπαθώματος	427
Ἀπὸ τὴν αὐτογραφίαν ἐνὸς σκύλου (μὲ 9 εἰκόνας)	312, 320
Ἀπὸ τὴν αὐτοτογραφίαν τῆς Σταχτερούλας (μὲ 12 εἰκόνας)	376, 384
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ:	
135ος Διαγωνισμὸς (Λύσεων)	11
136ος Διαγωνισμὸς (Λευκῶν Λέξεων)	43
137ος Διαγωνισμὸς (Λύσεων)	155
138ος Διαγωνισμὸς (Ἀσκήσεων)	179
139ος Διαγωνισμὸς (Λύσεων)	291
140ος Διαγωνισμὸς (Διηγήματος)	352
141ος Διαγωνισμὸς (Ἀσκήσεων)	395
Μικρὸς Διαγωνισμὸς Καλλιγραφίας	59
Μικρὸς Διαγων. Μεταφρ. ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ	75
Μικρὸς Ποιητικὸς Διαγωνισμὸς	251
Δημοψήφισμα Ψευδωνύμων (Α' Τριμην. 1913)	107
Δημοψήφισμα Ψευδωνύμων (Β' Τριμην. 1913)	211
Δημοψήφισμα Ψευδωνύμων (Γ' Τριμην. 1913)	323
Δημοψήφισμα Ψευδωνύμων (Τελικὸς ἀγὼν τοῦ 1913)	411
14ος Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος	362
Δύο ἀδελφοὶ (μὲ εἰκόνα)	344, 352
Δύο εὐγενεῖς καρδίαι (μὲ εἰκόνα)	296, 305
Δύο (οἱ) φίλοι (μὲ εἰκόνα)	400, 408
ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ Εἰς τοὺς Διαγωνι-	
ΣΜΟΥΣ:	
Σταμ. Α. Ἀναστασιᾶδης	355
Ἀνδρέας Κ. Ἀράπη	64
Εἰρήνη Δ. Αὐγουστίδου	10
Ἑλένη Δ. Αὐγουστίδου	10
Παῦλος Μ. Βαλδασερίδης	104
Λέλα Θεολόγη	24
Ζωὴ Ι. Κονταρίνη	24
Περικλῆς Γ. Κούλουρος	104
Στυλιανὸς Μ. Κωσταλίας	163
Δέσπω Σ. Μαλλίδου	24
Εὐτυχία Μποῖου	257
Νικόλαος Π. Οἰκονόμου	64
Βασίλειος Π. Παπαδάκης	227
Ἀλ. Χ. Παρασκευᾶς	315
Δ. Κ. Παρθένιος	195
Ζωὴ Ι. Σωτηράκη	64
Εἰς τὴν Σαράφην (μὲ εἰκόνα)	96, 104
Εἰς τὴν χρησιμεύει ἡ μὴτη τοῦ κ. Μυταρά (μὲ 3 γελοιογρα-	
φίας)	56
Ἐκδίκησις (ἡ) τοῦ λιγοῦδου Τότο (μὲ 9 γελοιογραφίας)	400
Ἐκρηκτικὸν (τὸ) κρανίον τοῦ παληάτσου (μὲ 6 γελοιογρα-	
φίας)	136
Ἐνα γενναῖο παιδί (μὲ εἰκόνα)	4, 16
Ἐξάμισις (ἡ) (Δράμα εἰς πράξεις τρεῖς)	136
Εὐσημία (τὰ) τοῦ 1912	91
Ζωγράφος (ὁ)	89
Ἡρώδης (ὁ) ἐνὸς ὁδοῦ (μὲ εἰκόνα)	383, 392
Θησαυρὸς (ὁ) τῶν Κερωδρέου (μὲ 2 εἰκόνας)	78, 80
Ἰππότης (ὁ) Σατῶ-Μοράν (μὲ εἰκόνα)	280
Κακὸ κονακί	20
Καμένο (τὸ) σπίτι	351, 359
ΚΑΠΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»	
1η Κλήρωσις	92
2α Κλήρωσις	172
3η Κλήρωσις	276
4η Κλήρωσις	388
Ἐξαιρετικὴ (ἡ) Κλήρωσις	50

Σελ.

Σελ.		Σελ.
Κόκκινο (τὸ) μπαλλονάκι (με εἰκόνα)	360	ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ: 12, 20, 28, 36, 44,
Κρητικοί καὶ Ἡπειρώτες	56, 64	52, 60, 68, 76, 84, 92, 100, 108, 116, 124,
ΚΡΙΝΙΩ (ἡ) (μυθιστόρημα με 27 εἰκόνας) 157, 168, 176,		132, 140, 148, 156, 164, 171, 100, 180, 188, 196,
184, 192, 200, 208, 213, 221, 232, 240, 248,	253	204, 212, 219, 228, 236, 244, 252, 260, 268, 276,
Κύριος (ὁ) Αὐτέας καὶ ὁ φίλος του κ. Αὐγοπάτης (με 22		284, 291, 299, 307, 316, 323, 331, 339, 347, 356,
γελοιογραφίας)	4	363, 372, 380, 387, 396, 404, 412, 420,
Μάννα (ἡ)	120	Πράσινο (τὸ) ἐπανωφόρι (με εἰκόνα)
Μία παράξενη ἀπεργία (με 22 γελοιογραφίας)	416	Προκήρυξις Διαγωνισμοῦ Πολιτικῶν Ἀσμάτων
Μία σελὶς τοῦ Ροῖδου	272	Πρόσκλησις τῆς «Διαπλάσεως» πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς
Μικρὸς (ὁ) Γεωργάκης Φαρσάκης γίνεται θῦμα μιᾶς φάρσας		Πρώτῃ δόξᾳ (εὐζωνικὸν πολεμικὸν διήγημα)
του (με 22 γελοιογραφίας)	32	Πρώτῃ (ἡ) ἐκδρομὴ ἐνὸς ποδηλάτου (με 12 γελοιογραφίας)
Μικρὸς (ὁ) Συκοφάντης (με εἰκόνα)	144	Πρώτος (ὁ) ἀεροπόρος (με εἰκόνα)
ΜΙΚΡΟΣ (ὁ) ΤΖΟΚΕ-Υ· (μυθιστόρημα με 170 εἰκόνας)		Πῶς δύο ζωγράφοι ἐφορτώθησαν ἓνα μεθύστακα (με 12 γελοι-
1, 13, 21, 29, 37, 45, 53, 61, 69, 77,		ογραφίας)
85, 93, 101, 109, 117, 125, 133, 141, 149, 160,		Πῶς κτίζεται ἓνα κουκλόσπιτο
165, 173, 181, 189, 197, 205, 215, 223, 229, 237,		Πῶς ὁ Ἀζὼρ ἔφθασε τὸ ἄφθαστο (6 γελοιογραφίαι)
245, 256, 261, 269, 277, 285, 293, 301, 309, 317,		Πῶς ὁ κατάσπρος Μικὲς ἐγίνε ἀράπης (3 γελοιογραφίαι)
325, 333, 341, 349, 357, 365, 373, 381, 389, 397,		Πῶς ὁ κ. Μακόκος διαμπᾶξ τρυπιέται πέρα-πέρα με τὸ σπαθί
405, 413, 421		(με 6 γελοιογραφίας)
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ		Ρευματισμοὶ (οἱ) τοῦ μπάρμπα-Γκαγιάρδου (με εἰκόνα)
(καὶ Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί, με 185 εἰκόνας καὶ		ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ (καὶ Πα-
σχήματα) 5, 17, 25, 33, 41, 48, 57, 65, 73, 81,		δικὸν Πνεῦμα) 6, 18, 26, 34, 42, 50, 58,
89, 97, 105, 113, 121, 129, 137, 145, 153, 161,		66, 74, 82, 90, 91, 98, 106, 114, 122, 130,
169, 177, 185, 193, 201, 209, 217, 225, 233, 241,		138, 146, 154, 162, 170, 178, 186, 194, 202, 210,
249, 257, 265, 273, 281, 289, 297, 305, 313, 321,		218, 226, 234, 242, 250, 258, 266, 274, 282, 290,
329, 337, 345, 353, 361, 369, 377, 385, 393, 401,		298, 306, 314, 322, 330, 338, 346, 554, 370, 378,
417, 409,	425	386, 394, 402, 410, 418,
Νεαρὸς (ὁ) ὑποψήφιος	48	Σιγαρέττο (τὸ) τοῦ ἀξιωματικοῦ (με εἰκόνα)
ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑ-		Στὴ θάλασσα πάλι
ΣΕΩΣ»	7	Στὸ στόμα τοῦ λύκου (με εἰκόνα)
Ὁ ποῖος φτύνει τὸν ἄερα, φτύνει τὰ μούτρα του (με 5 γε-		Τελευταῖαι λέξεις μεγάλων ἀνδρῶν
λοιογραφίας)	272	Τέσσαρες (οἱ) μουζικάντες
		Φύλαξ (ὁ) τοῦ φάρου (με εἰκόνα)
		Χημικὰ (ἰὰ) λιπάσματα (με 3 εἰκόνας)

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Σελ.		Σελ.
Ἀπὸ τὰ τραγούδια τοῦ Στόλου	5, 17, 59, 63, 79,	97
Βάδιζ' ἐμπρός		245
Βασίλισσα Μητέρα		311
Βατραχοποντικοπόλεμος,	297, 304, 313, 321, 329,	337
Βροχὴ ἀνοιξιὰτικη		222
Βωμός (ὁ) τοῦ Μολώχ		423
Γαῖδαρος καὶ Βῶδι		399
Γαϊδουράκι (τό)		407
Ἐπιγράμματα		47
Ἡλῖος (ὁ) πρὸς τὴν Ἑλλάδα		87
Καλλιπάτειρα		16
Καμάρι		255
Λαδομένη (ἡ) Σημαία		207
Λευκά (τὰ) λουλούδια		280
Μαννούλα μου (ἡ)		320
Νεκρικὴ ψῆδὴ στὸ Βασιλεῖα μας Γεώργιο Α'		137
Νέο (τό) σχολεῖο		353
Πόθος		391
Ποντικὸς καὶ Ποντικίνα		241
Πρὶν πέσουν τὰ φύλλα		376
Πρωτομαγιά		201
Ρόδου μοσχοδόλημα		81
Σίδερο καὶ χρυσάφι		25
Στὰ Γιάννενα		120
Στὰ κανόνια τῶν λαφύρων		339
Στὴν ἀμμουδιά		345
Τρεχαντήρι (τό)		214
Τριανταφυλλιά καὶ ἀηδόνι		415
Τσιγγούνης καὶ κλέφτης		233
Φάρος καὶ σκουτάδι		375
Φθινόπωρο		359
Φοῦρνος καὶ πινακωτὴ		153
Χιονάτος (ὁ) καὶ ἡ Πίσσα		33

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 580 εἰκόνας καὶ κοσμήματα

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὸν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ	
Ἑσωτερικοῦ :	Ἐξωτερικοῦ :
Ἔτησίᾳ δρ. 8,—	Ἔτησίᾳ φρ. 10,—
Ἑξάμηνος 4,50	Ἑξάμηνος 5,50
Τρίμηνος 2,50	Τρίμηνος 3,—
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.	

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
 Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
 τιμῶνται ἑκάστων λεπ. 25
 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρεβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 20^{ος}

Ἐν Ἀθῆναις, 1 Δεκεμβρίου 1912

Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 1

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΖULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΜΙΑ ΠΑΡΤΙΔΑ ΦΑΡΑΩ

Τὸ Μέγαρον Λωξέν

Ἦτο περίπου ἡ ἐνδεκάτη ὥρα τῆς ἑσπέρας. Τὸ χιόνι ἐσκέπαζε μὲ τὸν ἄσπρον του μανδύαν τοὺς δρόμους τῶν Βερσαλλιῶν, μολονότι ἦτο Μάρτιος· ἀλλὰ τὸ ἔτος 1785 ὁ χειμὼν ὑπῆρξεν ἐκτάκτως μακρὸς καὶ βαρὺς.

Ὁ Βασιλεὺς Λουδοβίκος ΙΣ', ὁ ὁποῖος ἐλλείπει ἀλλων προτερημάτων ἢ τοῦ ἀγαθοῦ, ἐξώδευσε ὅλα τὰ χρήματα τοῦ ἰδιαιτέρου του ταμείου διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἀνορθομήτους δυστυχεῖς, τοὺς ὁποῖους τὸ ψῦχος καὶ ἡ πείνα εἶχον διώξῃ ἀπὸ τὰς ἐξοχὰς καὶ τὰ χωρία πρὸς τὸ Παρίσι. Ὁλη ἡ ἀριστοκρατία, εἶχε μνηθῇ τὸ παράδειγμα του καὶ αἱ βρεταὶ ἐξώθησαν τῶν ὡραίων μεγάρων ἠνοίγοντο εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἐπαίτας, εἰ ὁποῖοι εἰσῆρχοντο νὰ ζεσταθοῦν ὁλόγυρα εἰς μεγάλας πυράς, ἀναμμένας εἰς τὸ μέσον τῶν ἐσωτερικῶν αὐλῶν. Οὕτω, εἰς τὴν αὐλὴν ἐνὸς μεγάρου εὐρισκομένου εἰς τὴν λεωφόρον τῶν Δεξαμενῶν, εἰς τας Βερσαλλίας, πέντε ἑξ πτωχοὶ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, ἐκύτταζαν ἀπὸ τὰ μεγάλα φωτισμένα παράθυρα τὸ ἐσωτερικὸν μιᾶς πολυτελοῦς τραπεζαρίας ὅπου ἐκείνο τὸ βράδυ ἐδίδετο λαμπρὰ συναναστρόφῃ.

Μολονότι ἡ πάχνη ἐσκέπαζε τὰ τζάμια μὲ τὸ θολὸν τῆς παραπέτασμα διεκρίνοντο ἔλογυρα εἰς ἓνα τραπέζι στρωμένον μὲ μεγάλην πολυτέλειαν καμμιὰ δεκαεὶα συνδαιτηρόνες.

Ἀντὶ νὰ αἰσθάνωνται ἐναντίον τῶν εὐτυχῶν αὐτῶν τοῦ κόσμου μῖσος ἢ φθόνον, οἱ πτωχοὶ ἄνθρωποι, μὲ τὴν μύτην κολλημένην εἰς τὰ τζάμια, εὐλογοῦσαν τὴν ναυασύνην τοῦ οἰκοδεσπότου, τοῦ δου-

κὸς Λωξέν, ὁ ὁποῖος τοὺς εἶχε στείλῃ μὲ τοὺς ὑπηρετάς του μερικὰ ἀποφάγια τοῦ δείπνου. Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς κτυπῶν τοὺς πόδας του διὰ νὰ ζεσταθοῦν καὶ δείχνων τὴν θερμὴν καὶ φωτισμένην αἰθουσαν ἐφώναξε :

— Καὶ ὅμως ἐκεῖ μέσα ἐκεῖνοι εἶνε καλλίτεροι ἀπὸ μᾶς ἐδῶ ἐξώ.

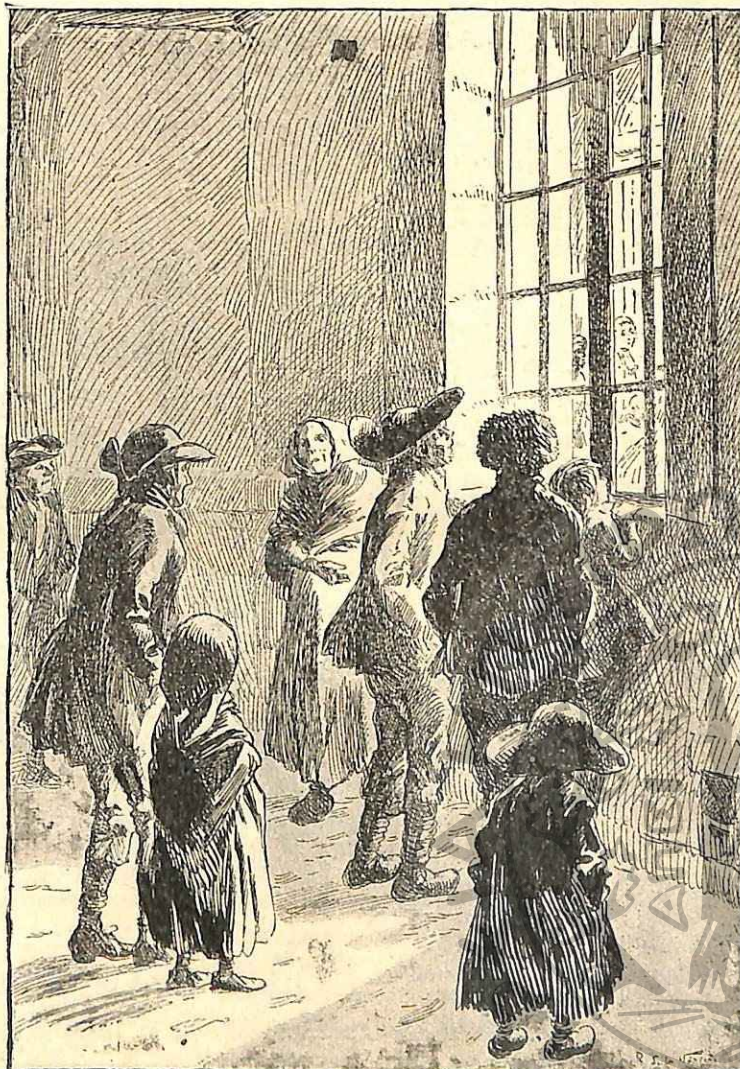
Μία γυναῖκα ἡ ὁποία ἐκύτταζε καὶ αὐτὴ, ἐβγάλεν ἐξαφάν φωνὴν θαυμασμοῦ καὶ πόθου: — Ἀχ! κύτταξε... χρυσάφι! χρυσάφι!

Ἀμὰ ἤκουσαν τὴν μαγικὴν αὐτὴν λέξιν ὅλοι οἱ ἀληταὶ προσέτρεξαν εἰς τὰ παχυσμένα τζάμια καὶ γούρλωσαν τὰ μάτια των πρὸ τοῦ θαύματος, τὸ ὁποῖον τοὺς παρουσίασθη. Ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ δείπνου, τὴν ὁποίαν ἐσήκωσαν γρήγορα στρατιὰ ὑπηρετῶν, εἶχε στρωθῇ ἀντὶ τοῦ τραπεζομανδύλου πράσιнос τάπης, τὸν ὁποῖον οἱ συνδαιτηρόνες ἐσκέπασαν μετ' ὀλίγων μὲ χρυσᾶ νομίσματα, διότι ἐμελλε ν' ἀρχίσῃ τὸ παιχνίδι.

— Εἶνε, Θεέμου, δυνάτην, ἔλεγεν ἡ γυναῖκα, νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι τόσο πλούσιοι, ἐνῶ ἡμεῖς πεθαίνομεν τῆς πείνας!

— Σῶπα, γυναῖκα, ἀπεκρίθη ἓνας ἄλλος, δὲν βλέπεις λοιπὸν ἐκεῖ μέσα τὸν κύριον κόμητα Δαρτούα, τὸν ἀδελφὸ τῆς βασιλίσσης, τὸν κύριον δεῦκα τῆς Σάρτρης, τέλος πάντων τὰ μεγαλειότερα πρόσωπα τῆς αὐλῆς; . . . Πολὺ φυσικὸ λοιπὸν, αὐτοὶ νὰ εἶνε πλουσιώτεροι ἀπὸ μᾶς.

Ἡ πτωχὴ γυναῖκα, μὴ πειθομένη ἀντελῶς ἀπ' αὐτὸν τὸν συλλογισμόν, ἠτοιμάζετο ν' ἀπαντήσῃ ὅταν μερικοὶ ὑπηρετὰ εἰσῆλσαν ἀ-



«Προσέτρεξαν εἰς τὰ παχυσμένα τζάμια.» (Σελ. 1, στηλ. γ'.)

ποτόμωσιν τὴν αὐλήν: —'Ελάτε τώρα! φτάνει σας! πηγαίνετε ἀπ' ἐδῶ! ἐφώναζαν σκαῖως πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἐκεῖνους. Τ' ἀφεντικά μας δὲν θέλουν πεία νὰ βλέπουν τὲς μύτες σας κολλημένες εἰς τὰ πόδια. Θέλουν νὰ παίζουν μετ' ἡσυχίας τους. Ἐμπρὸς μάρς, ξεκουμπισθίτε!

Τὸ αἰσθημα τῆς πειθοχρίας καὶ τῆς



«Καὶ αἱ βαρεῖαι ἐξώθηται τῶν ὁραίων μεγάρων ἡνίογοντο εἰς τοὺς πτωχοὺς.» (Σελ. 1, στ. α')

ὑποταγῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας, ἦτο τότε ἀκόμη τόσο φυσικὸν εἰς τὰ κατώτερα σπρώματα τῆς κοινωνίας, ὥστε κανεὶς δὲν ἐτόλμησε νὰ κάμῃ τὴν παραμικρὰν παρατήρησιν εἰς τὰς διαταγὰς τὰς ὁποίας ἔφεραν εἰς ὑπηρεσίαν.

Καὶ μετὰ μεγάλην εὐπειθίαν καὶ ἐγκαρτέρησιν, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν αὐλήν τοῦ μεγάρου, ὅπου ἄλλως τε καὶ ἡ πυρὰ ἐπληθύνετο νὰ σβύσῃ, καὶ ἐχάθησαν ἀθρόως εἰς τὴν μακρὰν παγωμένην λεωφόρον, μεταβαίνοντες ν' ἀποτελειώσουν τὴν νύκτα των χωρὶς καὶ ἐκεῖνοι νὰ γνωρίζουν περὶ.

Ἄς ἀφίσταμεν τοὺς δυστυχεμένους αὐτοὺς εἰς τὴν θλιβεράν των τύχην, καὶ ἄς εἰσχωρήσωμεν εἰς τὴν λαμπρὰν τραπέζαν, ὅπου ἦσαν συνηθισμένα τὰ σημαντικὰ πρόσωπα, τῶν ὁποίων ἡκούσαμεν πρὸ ὀλίγου τὰ ὄνόματα.

«Μπόμπη!... σαμπάνια!»

Περὶ τὴν τράπεζαν ἐπαίχτο μία μεγάλη καὶ φοδερὴ παρτίδα φαραῶ, ἐκάθηντο πραγματικῶς περὶ τὴν τράπεζαν ὁ νεαρὸς καὶ μεγαλοπρεπὴς κόμης Δαρτουῆ, ὁ ὁποῖος ἔκαμνε πάγκον, εὐθυμὸς καὶ γελαστός ὡς πάντοτε, καὶ ἄλλοι τέσσαρες παῖκται: ὁ δούξ Λωζέν, ὁ λόρδος Πέρου, ὁ κόμης Λωτρέν καὶ ὁ κερδινάλιος Ζέβρ.

Πρὶν παρουσιάσωμεν ἐντελέστερα εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὰ ὑψηλά αὐτὰ ὑποκείμενα, θὰ τοῖς δεῖξωμεν πρῶτα τοὺς

ὑπηρετάς των, οἱ ὁποῖοι ἴσως τοὺς ἐνδιαφέρουν περισσότερο.

Ὅπως ἐν τῷ λόρδου Πέρου, ἐστέκετο ἓνα παιδί δώδεκα ἐτῶν, ξανθόν, κοντόν, λεπτόν, ἀλλὰ ζωηρόν καὶ καλακαμωμένον.

Ὁ ὑπηρετὴς αὐτὸς δὲν ἦτο ντυμένος ὅπως οἱ συνήθεις λακέδες. Ἐφορούσε στολὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ μίαν βλουζάν κατὰ τὸ ἥμισυ λευκὴν καὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἥμισυ πορτοκαλλόχρουν—τὰ χρώματα τοῦ κυρίου του, — ἀπὸ πλατὺ πανταλόνι σφιγμένον εἰς τὰ γόνατα, ὅπου ἐτελειώσαν ὑψηλὰς μπότες ἀπὸ λεπτῶν δέρμα ὑποκίτρινον, καὶ ἀπὸ ἓνα κασκέτον τῶν αὐτῶν χρωμάτων τῆς μπλούζας.

Ἡ στολὴ αὐτὴ, τὴν ὁποίαν καὶ σήμερον ἀκόμη φέρουν εἰς νεαρὴν ἐξόχου, ἦτο τότε ἀκόμη ἀγνωστὸς εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπως ἄλλως τε καὶ αὐτοὶ οἱ ἐξοχῆ.

Ὁ κύριος τοῦ παιδίου, τὸ ὁποῖον ἐφορούσε τὴν πορτοκαλλόχρουν αὐτὴν στολὴν, δὲν τὸ ἄρσεν οὐτὲ σιγμὴν ἤσυχον. Ἦτο τόσο ἀπαιτητικὸς ὁ γέρο—Ἀγγλος! Κάθε στιγμὴ ἀντιχεῖ-

σεν εἰς τὴν σιωπὴν τῆς αἰθούρας, ταρασσόμενην μόνον ἀπὸ τὴν ἡχὸν τῶν χρυσῶν νομισμάτων ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἢ βολῆς φωνῆς τοῦ λόρδου Πέρου, ὁ ὁποῖος μετ' ἀνταγῆς τοῦ προφορὰν ἐφώναζε:

—Μπόμπη φέρει μου τὸ ἐπαινωφόρι μου, μαὺ μπῶ!

—Μπόμπη, τὸ πουγγί μου!

—Μπόμπη, πιάσε τὸ μαντήλι μου!

—Μπόμπη, δός μου νὰ πιῶ!

Καὶ τὸ παιδί ἐτακίζετο διὰ νὰ ἰκανοποιήτῃ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐπιθυμίας τοῦ γέροντος. Ἀλλὰ τὰς σπανίας στιγμὰς τοῦ τὸν ἄφρινε ἤσυχον, ἐρριπτε βλέμματα φθόνου ἐπὶ μικροῦ μαύρου τῆς αὐτῆς περιπού ἡλικίας, ὁ ὁποῖος, φορῶν πελώριον σαρίκιον στολισμένον μετὰ πτερόν ἐρωδιῶν, ἐκοιμῆτο ἡσυχῶς εἰς μίαν ἀκρὰν τοῦ δωματίου.

Πλησίον τῆς μεγάλης ἐστίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαιαν πελώριοι κάρφοι δένδρων, ἓνας ἄλλος λακὴς καμμιὰ δεκαπενταετία ἐτῶν ἐκοιμῆτο ἐπίσης, κρατῶν εἰς τὰ χεῖρα του τὸ ἄκρον μίαν ἀλυσίδα μετὰ τὴν ὁποίαν ἦτο δεμένος ἓνας λύκος. Τὸ ζῶον αὐτὸ ἐκάθητο ἀρκετὰ ἡσυχὰ, μετὰ τὰ πρᾶσινα μάτια του προσηλωμένα εἰς τὴν φλόγα τῆς ἐστίας. Ἀνῆκεν εἰς τὸν κόμητα Λωτρέν, ποῦ εἶχε παρὰξενὴν συνήθειαν νὰ μὴ ἐξέρχεται ποτε χωρὶς τὸν ἐξημερωμένον λύκον του, τὸν ὁποῖον ὁ λακὴς τοῦ ἐκρατοῦσεν ἐστὶ ἀπὸ τὴν ἀλυσίδα ὅλην τὴν νύκτα εἰς τὰς οἰκίας ὅπου ἐδειπνοῦσεν.

«Ἐχουν τύχη αὐτοί», ἐσυλλογίζετο ὁ Μπόμπης, μὴ δυνάμενός νὰ σταθῇ ἀπὸ τὴν νύσταν: «τοὺς ἀγίζουν ἡσυχῶς στὴν ἀκρὴν τὸν ἓνα μετὰ τὸν ἄλλον καὶ τὸν ἄλλον μετὰ τὸν ἓνα ἀπολύτως. Αὐτοὶ κοιμῶνται, ἐνῶ ἐγὼ...»

—Μπόμπη! σαμπάνια!

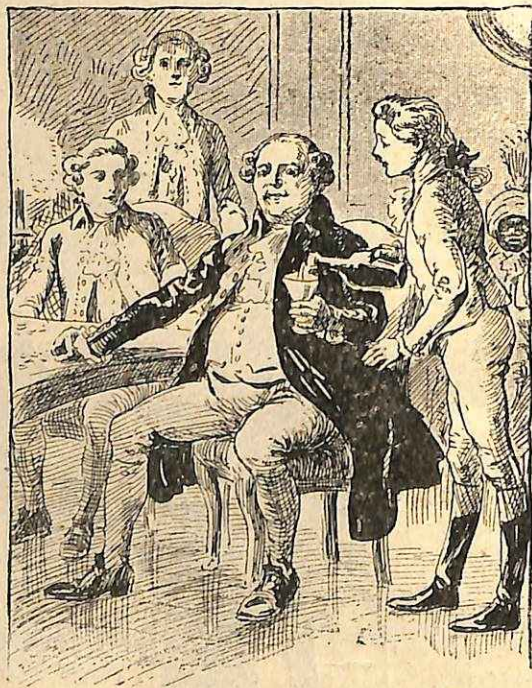
Ἡ βραχεῖα καὶ ἐπιτακτικὴ αὐτὴ διαταγὴ δέκοντο τὰς σκέψεις τοῦ μικροῦ λακὴ, ὁ ὁποῖος ἐσπεύσε νὰ γεμίσῃ τὸ ποτήρι τοῦ κυρίου του καὶ ἐπέστρεψε ν' ἀκουμβήσῃ εἰς τὴν ῥάχιν τῆς πολυθρόνας μετὰ κόπον κρατῶν ἀναιδέως τὰ βλέφαρά του.

Ἡ νύξ ἐπροχώρει, καὶ μετὰ ὅλον τὸν θόρυβον ποῦ ἔκαμναν οἱ παῖκται περὶ τὸν πράσινον τάπητα, ἀκατανίκητος ὕπνος ἐκυρίευσεν τὸν Μπόμπην, ὁ ὁποῖος ἐκοιμήτο ὅλως, μέχρι τῆς στιγμῆς ποῦ τὸν ἐξυπνοῦσε ἀποτόμως νέα διαταγὴ τοῦ ἀπαιτητικοῦ κυρίου του, ὁ ὁποῖος καθ' ὅσον ποῦ ἔχανε κανένα με-

γαλὸν ποσὸν εἰς τὰ χεῖρά, ἐφώναζε τὸ στερεότυπον: «Μπόμπη σαμπάνια!».

Δύο ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον εἶχε σημάνει τὸ μεγάλον ὥρολόγι τοῦ τοῖχου εἰς τὴν τραπέζαν, ἀλλ' οἱ παῖκται δὲν ἐδείχναν καμμίαν ἀπολύτως διάθεσιν νὰ ὑπάγουν νὰ κοιμηθῶν.

Ὁ Μπόμπης, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀπελπισθῇ πλέον περὶ ὕπνου καὶ τοιμῶν τὰ χεῖρα του κατέβηκε νὰ κρατῇ τὰ μάτια του ἀνοιχτά, παρακολουθεῖ τὰ ἔνδιαφέροντα τοῦ παιγνιδίου τῶν προσκεκλημένων τοῦ κυρίου Λωζέν. Ὅσον ἐπροχώ-



«Ὁ Μπόμπης ἐσπεύσε νὰ γεμίσῃ τὸ ποτήρι τοῦ κυρίου του.» (Σελ. 2, στ. γ')

του κατέβηκε νὰ κρατῇ τὰ μάτια του ἀνοιχτά, παρακολουθεῖ τὰ ἔνδιαφέροντα τοῦ παιγνιδίου τῶν προσκεκλημένων τοῦ κυρίου Λωζέν. Ὅσον ἐπροχώ-

ροῦσε ἡ νύξ καὶ ἐθερμαίνοντο αἱ κεφαλαί, τὸ παιγνίδι ἀναθε περισσότερο.

—Λόρδε Πέρου, ἡρώτησεν ἐξαφνὰ ὁ κόμης Δαρτουῆ μοιράζων χαρτιά, σηκώνετε δύο χιλιάδες λουδοβίγια;

—Γουέλλ! ἀπεκρίθη ἀπλῶς ὁ Ἀγγλος.

Βαθεῖα σιγὴ διεδέχθη τὴν πρόκλησιν αὐτὴν καὶ ὅλοι ἐπλησίασαν γὰρ νὰ ἰδοῦν τὸ κόλπο, ἀκόμη καὶ ὁ μαῦρος καὶ ὁ μικρὸς λακὴς μετὰ τὸν λύκον.

Ὁ κόμης Δαρτουῆ μετὰ τὸ μετὰ εἰς τὰ χεῖρά καὶ μετὰ κομψὰς πάντοτε κινήσεις ἀνακάτευσεν τὴν τράπουλαν, ἔδωσε νὰ τοῦ κόψουν καὶ ἐβγάλε δεξιὰ ἓνα ρήγαν κούπα καὶ ἀριστερὰ ἓνα ρήγαν μπα-στούνι.

—Μυλόρδε, εἶπεν ἀπλῶς, τὸ ἴδιο χαρτί ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, ἄρα ἐχάσατε.

—«Ὁλλ-ράιτ!» εἶπεν ὁ Ἀγγλος, σπρώχνων πρὸς τὸν ἀντίπαλόν του ἓνα πελώριον σωρὸν λουδοβικίων.

Ἐπειτα, χωρὶς νὰ δεῖξῃ τὴν παραμικρὰν συγκίνησιν διὰ τὴν ἀπώλειαν αὐτὴν, ἔτεινε τὸ ποτήρι τοῦ κατὰ τὴν συνήθειαν του καὶ ἤπιε ἡσυχῶς τὸ ἀφρίζον κρασί ποῦ τοῦ ἔχυσεν ὁ μικρὸς ἐξοχῆ.

Ἐμφεληθὲν τῆς στιγμιαίας διακοπῆς, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐπιφέρει εἰς τὸ παιγνίδι τὸ μεγάλο αὐτὸ κόλπο, ἐν ἄλλο πρόσωπον, τὸ ὁποῖον μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐκάθητο ἀκίνητον καὶ ἄφωνον εἰς μίαν πολυθρόναν πλησίον τῆς ἐστίας, ἐπλησίασε τὴν τράπεζαν.

Ἦτο ἓνας ἄνθρωπος μᾶλλον ἄσχημος, φορῶν ἐνδυμα ἀπὸ κυανοῦν μεταξωτόν μετὰ ἀργυρὰ γαλόνια εἰς ὅλας τὰς ραφὰς καὶ ὑποδήματα βελούδινα στολισμένα μετὰ ῥομπας λιθοκολλήτους. Μεγάλοι ἀδάμαντες ἀκτινοβολοῦσαν εἰς τὰ δάκτυλά του, εἰς τὸ περιλαίμιόν του καὶ εἰς τὴν ἄλυσον τοῦ ὥρολογίου του. Μετὰ ἄλλους λόγους ἡ ὄψις του θὰ ἐφάνετο ὀλίγον γελοία, ἐὰν δὲν ἔκαμναν ἐντύπωσιν ἡ ἐξαιρετικὴ ἔμφρασις καὶ ἡ δύναμις τῶν μαύρων ἐφθαλμῶν του, οἱ ὁποῖοι, ὅταν προσηλθόντο εἰς κανένα ἄνθρωπον, θὰ ἔλεγετε ὅτι τὸν ἐξήταζον μέχρι τοῦ βάθους τῆς ψυχῆς.

Ἐπικίνδυνος παίκτης

Ὁ δούξ Λωζέν βλέπων τὸν προσκεκλημένον του νάφην ἐπὶ τέλους τὴν γωνίαν, ὅπου ἐκάθητο μονήρης ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐσπερίδος, τοῦ ἐφώναζε:

—Λοιπόν, κύριε Καλιόστρε, ἀπεφασίσατε ἐπὶ τέλους νὰ φήσετε τὰ ἄστρα ὅπου ζῆτε, καὶ νὰ κατεβῆτε εἰς τὴν γῆν;

—Οὐδέποτε ἔπαυσα, ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος μετὰ διαμάντια, νὰ ἐνδιαφέρωμαι διὰ τὸ παιγνίδι σας.

—Τότε λοιπόν, ἐξηκολούθησεν ὁ δούξ εὐθύμως, διατὶ δὲν παίζετε καὶ σῆς.

—Διότι, κύριε δούξ, ἀπεκρίθη ὁ Καλιόστρε, μετὰ ἀπάθειαν καὶ σταθερότητα, ἂν ἔπαιζα, θὰ σὰς ἔκλεπτα.

—Ἄου! ἀνέκραξεν ὁ λόρδος Πέρου

ἀναπηδῶν ἐπὶ τῆς καρέκλας του. Καὶ πῶς αὐτό, σὰς παρακαλῶ;

—Διότι θὰ ἐμάντευα ἐκ τῶν προτέρων τὰ χαρτιά ποῦ τραβάτε.

—Ἡθὲλ να τὸ ἐβλεπα αὐτό, εἶπεν ὁ Ἀγγλος καγχάζων.

—Εἰς τὰς διαταγὰς σας, Μυλόρδε, ὑπέλαβεν ὁ κ. Καλιόστρε ὑποκλινόμενος, ἐνῶ σαρκαστικὸν μειδίαμα ἐπλανᾶτο ἐπὶ τῶν λεπτῶν τοῦ χειλέων.

—«Ὁλλ-ράιτ!»

—Ἀλμανζώρ! τὸ πουγγί μου!

(Ἐπεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΜΕ ΥΓΕΙΑΝ

Ἀγαπητοί μου,



τὸ εὐχμαι! Ἀρκεῖ νὰ σὰς εἰπῶ ὅτι εἶμαι... ἄρρωστος καὶ ὅτι τὴν πρώτην αὐτὴν Ἐπιστολήν μου σὰς τὴν γράψω ἀπὸ τὸ κρεβάτι. Ἐχὼ ἀνακαθῆθαι ὅπως-ὅπως ἀνάμεσα εἰς μαξιλάρια, στηριζὼν τὸ χαρτί μου ἐπάνω εἰς ἓνα παλαιὸν δεμένον τόμον «Διαπλάσεως» καὶ κοπιῶντας χαράσσω κατὰ ὀρθοσκαλισμάτα, (μετὰ ὅποια θὰ βρασινοῦν πολὺ ὁ καυμένος ὁ στοιχειώτης τοῦ τυπογραφείου μας), μεταχειριζόμενος «αὐτογράφον», — ὅπως, δὲν ξεύρω διατὶ ὀνομάζω οἱ Εὐρωπαϊοὶ αὐτὰς τὰς πέννας τῶν... ἄρρωστων, ποῦ ἔχουν μέσα τὸν καλαμάρι καὶ εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ γράφῃ μετὰ αὐτάς, χωρὶς νὰ βουτᾷ, ὅπως μ' ἓνα μολύβι... Τὸ χέρι μου τρέμει ἀπὸ τοὺς πόνους ποῦ ὑποφέρω τώρα, μετὰ μικρότατα διαλείμματα, πέντε ἡμερανύκτια. Ὁραῖα χάγια, ἔ; Γιὰ γέλια καὶ γιὰ κλάματα... Καὶ ὅμως κανένας ἄλλος δὲν πταίει ἀπὸ ἐμέ. Διότι ὅταν ἐπρωτοφάνῃ τὸ κακὸν—μία ἰσχυαλγία—ἐννοῶ ὅτι ἡμποροῦσα νὰ τὸ περάσω εἰς τὸ πόδι. Δὲν ἐπῆρα τὰ μέτρα μου, ἔκαμα ἀπερισκεψίας, δὲν ἐφυλάχθηκα, καὶ ἰδοὺ τὸ ἀποτέλεσμα. Ἐνδραβασθῆκα γὰρ καλὰ καὶ ποὺς ξεύρει πόσον ἀκόμη καιρὸν θὰ ὑποφέρω. Βλέπετε λοιπόν ὅτι εἶμαι εἰς θέσιν—ρεῦ! εἰς πολὺ ἀλγεινὴν θέσιν, —νὰ ἐκτιμῶ τὸ μέγα ἀγαθὸν τῆς υγείας—ἀκριβῶς διότι τώρα δὲν τὸ ἔχω—καὶ νὰ σὰς τὸ εὐχμαι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόμου μας,—ὦ, τώρα τὸ ἐννοεῖτε καὶ

σεῖς,—μέ ὅλην τὴν δυνατὴν θερμότητα καὶ εὐκρίνειαν....

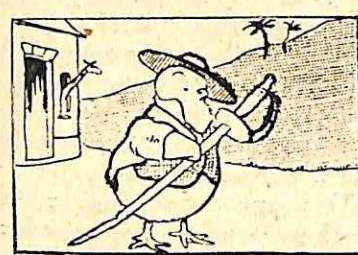
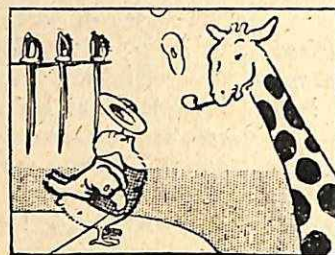
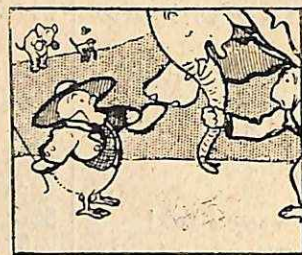
Ἡ υγεία! Ἀλήθεια, πρέπει νὰ τὴν χάσῃ κανεὶς μίαν φορὰν διὰ νὰ ἐννοήσῃ πόσον εἶνε πολὺτιμος. Ὅταν τὴν ἔχῃ, δὲν τὴν συλλογίζεται διόλου. Νομίζει, ὅτι ὅπως ἐγεννήθη υγιής, ἔτσι θὰ ζήσῃ αἰωνίως. Ὅτι δὲν θάρρωσθήσῃ, ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ῥωσθήσῃ ποτέ. Καὶ ὅσον εἶνε παιδί, ἄλλο δὲν κάμνει παρὰ νὰ παρακούῃ τὰς διαταγὰς τῶν γονέων του, βάζει τὸ ἐπανωφόρι σου! σκεπάζου! μὴ καθήσῃς στὸ ρεῦμα! μὴν πίνῃς νερὸ ἰδρωμένον! μὴν παρατρῶς!—καὶ ἄμα μεγαλώσῃ, ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ τὴν ἴδιαν ἀφηρησάν καὶ νὰ κάμνῃ τοῦ κεφαλιοῦ του, ἕως νὰ ἔλθῃ ἡ περίστασις νὰ τὸ μετανόησῃ πικρά. Οἱ φίλοι τῆς «Διαπλάσεως» ποῦ μετὰ παρακολουθοῦν, ξεύρουν ὅτι σπανίως ἄρρωσταίνονται. Καὶ ὅμως, καὶ τὰς ὀλίγας φορὰς ποῦ εἰς τὸ διάστημα δεκαεπτὰ ὁλων ἐτῶν δὲν ἡμπούρεσα νὰ τοὺς γράψω τὴν τακτικὴν μου ἐπιστολήν ἕνεκα ἀσθενείας, ὅλον τὸ λάθος ἦτο πάντοτε ἰδικόν μου. Πότε, ἀπὸ βαρεμάραν, παρέλειπα μίαν στοιχειώδη προσφύλαξιν, λέγων ὅς γίνῃ ὅ,τι γίνῃ καὶ βασιζόμενος πολὺ εἰς τὴν κρᾶσιν μου καὶ εἰς τὴν φύσιν! πότε, ἀπὸ κακοκεφαλίας, ἐπέμενα νὰ μὴ στερεθῶ μίαν εὐχαρίστησιν,—ἓνα περιπάτον, ἓνα φαγητόν,—μολονότι ἐγνώριζα ὅτι θὰ τὴν ἐπληρώνα ἀκριβᾶ. Ἰδοὺ, ἀγαπητοί μου, τί δὲν πρέπει νὰ κάμνεται ποτέ! Πιστεύσατε τὸν φίλον σας, κρεββατωμένον καὶ ἀλγούντα, ὁ ὁποῖος αὐτὴν τὴν στιγμὴν σὰς ὁμιλεῖ ἐκ πείρας τόσο πικρᾶς. Ἀξίζει νὰ στερῇται κανεὶς μερικὰς εὐχρηστικὰς χάριν τῆς υγείας του, ἢ ὅποια εἶνε ἡ μεγαλειτέρα ὁλων καὶ ἀξίζει ἀκόμη, χάριν αὐτῶν, νὰ υποβάλῃται εἰς μερικὰς ἐνέχυλσεις, ἐκ τῶν ὁποίων καμμία δὲν ἡμπορεῖ νὰ εἶνε τόσο μεγάλη ὅσον ἡ μικρότερα ἀσθένεια.

Λοιπόν, τὸ ξαναλέγω. Μετὰ υγείαν ὁ νέος μας χρόνος. Ὅταν εἶνε μετὰ υγείαν, θὰ εἶνε καὶ μετὰ χαρὰν. Ἀφοῦ ἡ υγεία εἶνε τὸ πρῶτιστον τῶν ἀγαθῶν, αὐτὴ εἶνε καὶ ἡ βᾶσις τῆς εὐτυχίας. Ἄς τὴν ζητῶμεν ἀπὸ τὸν Θεόν, τὸν δεσπότην τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ ἄς προσπαθῶμεν, ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς, νὰ τὴν διατηρῶμεν καὶ νὰ τὴν ἐξασφαλίσωμεν. Ὅχι κακοκεφαλίες, ὄχι ἀφηρησιές, ὄχι πεισμάτα. Ν' ἀκούτε τί σὰς λέγουν οἱ καλοὶ γονεῖς σας καὶ νὰ ἐκτελεῖτε πάντοτε τὰς ἐντολὰς τῶν παραγγέλματα. Καὶ νὰ μὴ κάμνεται ποτέ ἐκεῖνο ἐξαφνὰ ποῦ συνειθίζον μερικὰ παιδιὰ καὶ κορίτσια ἀνόητα, ποῦ ἀποφεύγουν νὰ φοροῦν τὸ ἐπανωφόρι των, μετὰ τὴν πρόσφιν τάχα ὅτι δὲν κρυόουν, ἀλλὰ πραγματικῶς διὰ νὰ μὴ σκεπάζουν τὸ καινούργιον κομψὸν κοστούμι μετὰ τὴν μεσοῦσαν....

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Ο Κ^{ος} ΑΥΓΟΠΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ Κ^{ος} ΑΥΓΟΠΑΤΗΣ

[Διήγημα ιπποτικόν καί... ζωολογικόν.]

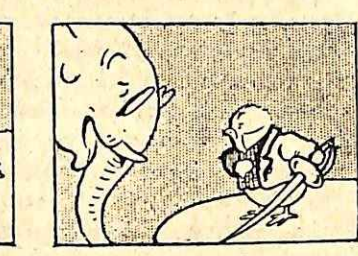
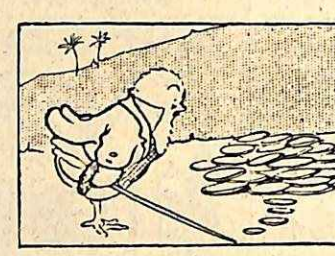
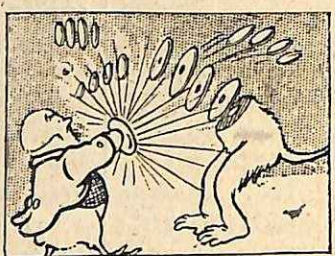
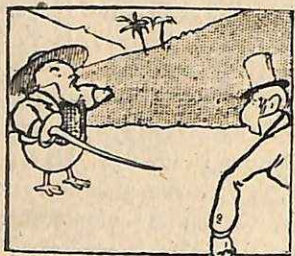


Ο κ. Αύγοπάτης έχει σήμερον πολύ φιλοπόλεμον ύφος καί, μέ την πρόφασιν ότι ο κύριος Μαϊμουδίδης δεν κατέδχθη νά του ανταποδώσῃ τόν χαιρετισμόν του καί νά του ἀνοίξῃ δρόμον διὰ νά πε-

ράσῃ, τόν ἐξύβρισε βαναύσως. Ο κ. Μαϊμουδίδης προσβεβλημένος θέλει νά ἐκδικηθῇ ἀμέσως, ἀλλά ὁ κ. Αύγοπάτης δέν τ' ἀκούει αὐτά. Ἐννοεῖ νά γίνῃ τακτική μονομαχία μέ σπάθην, καί σοβαρώτατα

τείνει τὸ ἐπισκεπτήριόν του εἰς τὸν ἀντίπαλον, ὑπὸ τὸ εὐμενές ὄμμα τοῦ κ. Αὐτέα, τοῦ πρώτου μάρτυρος. Κατόπιν μεταβαίνει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μακρολαίμῃ, ὁ ὁποῖος καταπίνει σπαθιά, διὰ νά ἐκλέξῃ

τὸ ὄπλον τῆς ἀρεσκείας του. «Ἡμπορῶ νά εἰμαι βέβαιος ὅτι ἡ δουλειά μου θά γίνῃ μέ αὐτό», συλλογίζεται ἐξεστάζων τὴν κόψιν τῆς σπάθης καί, κραδαίνων αὐτήν ἀρειμανίως μεταβαίνει εἰς τὸ παιδίον τῆς

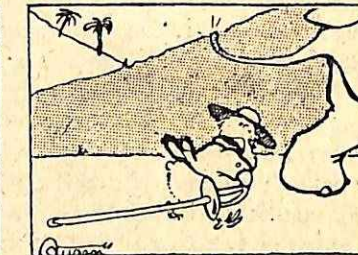
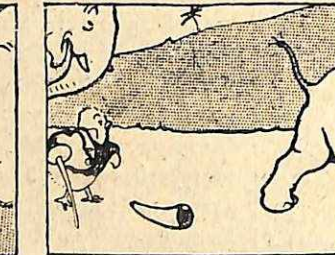
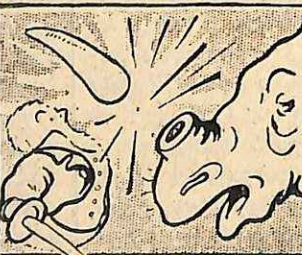
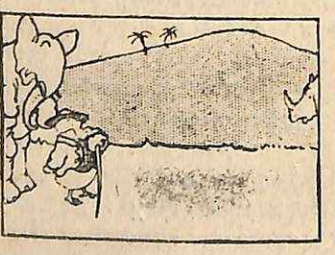


τιμῆς. Ἐκεῖ τὸν περιμένει ἡ δὴ ὁ κ. Μαϊμουδίδης σταθερὸς καί ἀκλόνητος, φαναζόμενος ὅτι γρήγορα θά καταβάλλῃ τὸν ἀντίπαλόν του, τὸ ἀνάστημα τοῦ ὁποῖου δέν τοῦ γεμίζει καθόλου τὸ μάτι.

Ἀλλ' εἶχε λογαριάσει χωρὶς τὴν δεξιότητα τοῦ Αὐγοπάτη, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει ἀμέσως νά περιστρέφῃ τὴν σπάθην του, νά κτυπᾷ καί νά κόπτῃ, μέ τόσην ὁρμῇ, ὥστε ἐν-τός ὀλίγου ὁ δυστυχὴς κ. Μα-

ϊμουδίδης μετεβλήθη εἰς μικρὰ στρογγυλά κομματάκια καί ἔγινε φέτες φέτες, ὅπως κόπτετε τὸ σαλτσιότο. Μετὰ τὴν τοιαύτην ἐξαφάνισιν τοῦ ἀντιπάλου τοῦ ὁ κ. Αὐγοπάτης σταματᾷ ὑπερήφανος καί

γαβριῶν διὰ τὸ κατόρθωμα. Κορδωμένος καί μέ τὴν μεγαλειότητα ἀξιοπρέπειαν δέχεται τὰ συγχαρητήρια καί τὰ ἐγκώμια τοῦ κ. Αὐτέα, εἰς τὸν ὁποῖον δηλώνει ὅτι εἶνε ἑτοιμος νά ἐπιτελέσῃ καί με-



γαλείτερον ἄθλον εἰς πρώτην εὐκαιρίαν.

Ἡ εὐκαιρία αὐτὴ παρουσιάσθη μετ' ὀλίγον ὑπὸ τὴν μορφήν κάποιου κυρίου Κοκκαλομύτης ἐνόμιζεν ὅτι εὐκόλα θ' ἀπηλλάσσετο ἀπὸ τὸν μικροσκοπικὸν αὐτὸν ὑπερασπιστήν, ἀλλά μία δυνατὴ σπα-

πάτης ἐστάθη ἀποφασιστικῶς πρὸ τοῦ φίλου του διὰ νά τὸν ὑπερασπισθῇ. Ο κ. Κοκκαλομύτης ἐνόμιζεν ὅτι εὐκόλα θ' ἀπηλλάσσετο ἀπὸ τὸν μικροσκοπικὸν αὐτὸν ὑπερασπιστήν, ἀλλά μία δυνατὴ σπα-

διά, ῥίπτουσα κάτω τὴν μύτην του, τοῦ κόπτε ὅλην τὴν ὁρμήν πρὸς στιγμὴν μένει ἐκθαμβος καὶ εὐθὺς ἀμέσως, φοβούμενος νέαν ἐπίθεσιν, τρέπεται εἰς ἀτακτον φυγὴν, πρὸς μεγάλην εὐχαρίστησιν

τοῦ κ. Αὐγοπάτη, μικροῦ τὸ δέμας ἀλλὰ μαχητοῦ, ὁ ὁποῖος, πάντοτε μαζί με τὸν φίλον του κ. Αὐτέαν, καί με τὸ κοπτερόν σπαθί του, ἀπέρχεται πρὸς εὐρεσιν καί ἄλλων ἐχθρῶν.

Λ. ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΕΝΑ ΓΕΝΝΑΙΟ ΠΑΙΔΙ

Ο Λευκὸς Δάρως ἐγύρισε, νὰ καί ἡ Μαργαρίτα, νὰ καί ἡ Χελιδὼν ποῦ φθάνουν εἰς τὸ λιμάνι. Ἀλλὰ τίποτε ἄλλο, καμμιά ἄλλη βάρκα δέν διακρίνεται εἰς τὸν ὀρίζοντα.

Μήπως εἶδατε τὴν Ὀραία Ἀμαλία; Ἐρωτᾷ με ἀγωνίαν ἡ Μαριάννα τοὺς ψαράδες ποῦ βγάζουν ἔξω τὰ δίχτυά των. Οἱ ψαράδες κυττάζονται λυπημένοι τὴν Ὀραία Ἀμαλία; Ὁχι, δέν τὴν εἶδαν στὸ γυρισμό, μιὰ στιγμὴ μόνον μέσα στὴν

τρικυμία, τὴν διέκριναν νὰ παλαίῃ με ἀπελπισίαν ἐναντίον τῶν κυμάτων, ἐνῶ αὐτοὶ εὐρίσκοντο ἀσφαλισμένοι εἰς ἕνα κολπίσκον ἄλλ' ἀπὸ τότε δέν ξαναεἶδαν τὸ πλοιαρίον.

Μπορεῖ καί ὁ Θωμᾶς νὰ κατέφυγε σὲ κανένα λιμανάκι, μὴν ἀνησυχῆς, Μαριάννα, προσέθεσεν ἕνας ψαράς ὅχι με πολὺ πειστικὸν ὕψος πῆγαινε στὸ σπῆτι σου καὶ θὰ ἰδοῦμε, ὁ Θωμᾶς δέν μπορεῖ ἀπόψε νὰ γυρίσῃ, ἐνύκτωσε πειά θὰ τὸν ξαναεἶδῃ αὐριο χωρὶς ἄλλο.

Ἀλλὰ φρικτὸν προαίσθημα σφίγγει τὴν καρδιά τῆς πτωχῆς γυναικὸς, νομίζει ὅτι

ὅλα πειὰ ἐτελείωσαν ἡ δὲ βάρκα ἐκείνη ἡ χαμένη, δέν τῆς ἔπερνε μόνον τὸν Θωμᾶν, τὸν ἄνδρα τῆς, ἀλλὰ καί τὸν μεγαλύτερον ἀπὸ τοὺς δύο υἱούς τῆς, τὸ πρωτότοκον ἀγοράκι τῆς. Ἀχ, διατὶ νὰ μὴ ἐπιμείνῃ περισσότερον.

Εἰς τὴν ὁρχὴν δέν ἤθελε διόλου νὰ τὸν ἀφίσῃ νὰ υπάγῃ με τὸν πατέρα του εἰς τὸ ψάρεμα ἥτο τόσο μικρός, μόλις δώδεκα χρονῶν, φαντασθῆτε. Ἀλλὰ εἶχεν ὑποχωρήσῃ εἰς τὰ παρακάλια του καί νὰ, σήμερον, ἡ θάλασσα ἡ ἀπιστος, τῆς ἔπαιρνε συγχρόνως καί τὰ δύο αὐτὰ πρῶτα φίλῃ ὄντα.

— Κακούργα! ἐφώνηζεν δείχνουσα τὸν γρόνθον τῆς εἰς τὰ κύματα τὰ ὅποια ἐθραύοντο εἰς τὴν ἀκτὴν. Κακούργα, ἀπιστή! Δέν θὰ παύτῃς ἐπὶ τέλους νὰ μᾶς παίρνῃς τοὺς ἀνθρώπους μας;

Ἐπειτα, σφίγγουσα θυνατὰ εἰς τὴν ἀγκυλιάν τῆς τὸν μικρὸν Πέτρον, ἐν ἀγοράκι τεσσάρων πέντε ἐτῶν:

— Ἀχ! ἐπιθύριζεν, ποτὲ δέν θὰ σ' ἀφίσω ἐσένα νὰ γίνῃς θαλασσινός, ποτέ!

Καί σιγά-σιγά, σκουπίζουσα τὰ μάτια τῆς, ἐπῆρε τὸν δρόμο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ σπίτι.

Καθ' ἡμέραν κατόπιν ἤρχετο τὴν ὥραν τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἀλιευτικοῦ πλοιαρίου, διότι μία ἀμυδρά ἐλπίς τὴν ἐκρατοῦσε ἀκομὴ καὶ δέν ἤθελε νὰ πιστεύσῃ τὴν δυστυχίαν τῆς.

Ἀλλοίμονον! Καμμία εἰδήσις διὰ τὴν Ὀραίαν Ἀμαλίαν. Οὔτε Θωμᾶς ἐφάνετο, οὔτε Γιάννης. Ἐπέρασαν τρεῖς ἡμέραι. Ἐπὶ τέλους ἐπῆρε τὴν ἀπόφασίν τῆς καί ἐσκέφθη ὅτι ἔπρεπε νὰ ζήσῃ χάριν τοῦ μικροῦ τῆς Πέτρου, ὁ ὁποῖος δέν εἶχεν εἰς τὸν κόσμον ἄλλον ἀπὸ αὐτήν, καί ἤρχισε νὰ κερδίζῃ τὸ ψωμί των διορθώνουσα τὰ δίχτυα τῶν ψαράδων. Διότι τὸ ναυά-

γιον τῆς Ὀραίας Ἀμαλίας δέν τῆς ἔπαιρνε μόνον τὸν ἄνδρα τῆς καί τὸ παιδί τῆς, δέν ἐσπάραιε μόνον τὴν καρδίαν τῆς μητέρας καί τῆς συζύγου, ἀλλὰ γρήγορα θὰ ἐβύθιζε καί τὸ σπιτάκι τῆς εἰς τὴν φτώχειαν καί τὴν στέρξιν κατὰ τῆς ὁποίας ἔπρεπε νὰ γωνισθῇ με τὴν ἐργασίαν.

Ἐν τῷ μεταξύ καὶ βράδυ κατέβαιναν εἰς τὴν παραλίαν, ἐλπίζουσα ἀκομὴ εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς τῆς, μολοντί ἐπέρασαν ἄλλαι πέντε ἡμέραι χωρὶς νὰ φανῇ τίποτε καί αἱ ἄλλαι γυναῖκες τῶν ψαράδων ἐπιθύριζαν μετὰ τῶν ὅτι ἦτο τρελλὴ νὰ διατηρῇ ἀκομὴ ἐλπίδας.

Μίαν ἡμέραν ἡ Μαριάννα εἶδε νὰ ἐπιστρέφῃ μία βάρκα, ἡ ὁποία εἶχεν ἀναχωρήσει πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν. Πρὸς στιγμὴν εἶχεν ἐλπίσει, βλέπουσα εἰς τὴν ὁμίλην τὸ ἄσπρο πανί, ἀλλὰ καί πάλιν ἐσκυψε λυπημένη τὸ κεφάλι καί δάκρυα ἔβρεξαν τὰ μάγουλά τῆς ὅταν ἐδιάβασε τὸ ὄνομα τοῦ πλοιαρίου. Ἦτο ὁ Ἅγιος Νικόλαος. Ἐνόμιζε μίαν στιγμὴν ὅτι θὰ λιποθυμῆσθαι ἀπὸ τὴν μεγάλην τῆς λύπην καί ἀπογοήτευσιν.

(Ἐπεται τὸ τέλος) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΠΟΥ

ΣΤ'.

Ἀπ' τὴν Πρέβεζα ὡς τὴ Λήμνο
Κι' ἀπ' τὸ Μέτσοδο ὡς στὴν Κῷ
Τῆς Ἐλευθερίας τὸν Ὕμνο
Πινδαρόφωνο ἀγροικῷ.

«Φῶς τὸ χέρι, φῶς τὸ μάτι»
Νοῦς παντοῦ ἐλευθερωτῆς,
Ἐξαφτέρουγο εἶνε τὸ Ἄτι
Ποῦ διαδίνει ὁ Ἐκδικητής:

Νοιώθει τὸ Ἄτι του καβάλλα
Λιονταρόκαρδο τὸ Νοῦ,
Ποῦ ἐγεννήθη γιὰ μεγάλαι,
Κι' εἶνε ὁ ἐχθρὸς τοῦ Ταπεινοῦ.

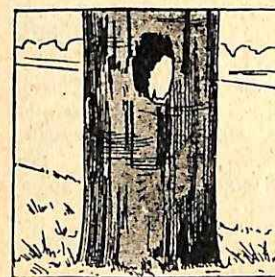
Κι' ἀπ' τὸν Αἶμο ὡς Ψηλορήτη
Κι' ἀπ' τὸν Ἄθω ὡς Ἰκαριά,
Φῶς τοῦ νέου Ἀποπεριτή,
Φῶς παντοῦ καὶ ἑσπεριά.

Κι' ἀπ' τὸ Σούλι ὡς στὰ Μπογάζια
Κι' ὅπου Πέλας, ὅπου Στεριά,
Χαῖρε, ἀκούε, Σημαία γαλιᾶ,
«Χαῖρε, ὦ χαῖρε, Ἐλευθεριά!»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

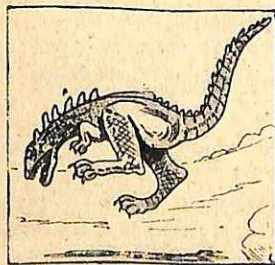
Περίεργον ἀποτέλεσμα



Ἡ εἰκὼν μας παριστᾷ τὸ κάτω μέρος ἑνὸς τηλεγραφικοῦ στυλοῦ, ὁ ὁποῖος εἶνε τρυπημένος πέρα πέρα ἡ τρύπα αὐτὴ ἔγινε ἀπὸ τὸ

τιμὸν μιᾶς ἀμάξης τῆς ὁποίας τὰ δύο ἄλογα, ἀφηνιασμένα ἐρρίφθησαν ἐναντίον τοῦ στυλοῦ. Τὸ τιμὸν μετὰ μεγάλην ὀρμὴν ἐνεπύγη εἰς τὸ ξύλον καὶ τὸ διεπέρασε. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι οὔτε ἄλογα ἔπαθον τίποτε, οὔτε τὸ τιμὸν ἔσπασε.

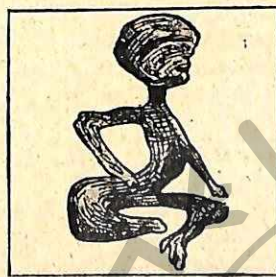
Ὁ Μεγαλόσαυρος



Ἴδου καὶ ἄλλο προκατακλισματὸν θηρίου. Ὀνομάζεται μεγαλόσαυρος. Εἶχεν ἀνάστημα ἵππου καὶ διεκρίνετο διὰ τὴν

ἔκτακτον εὐκίνησιν καὶ τὴν δύναμιν τῶν ὀπισθίων του ἀκρων. Ὁ σημερινὸς κροκόδειλος εἶνε ἀπόγονος τοῦ τέρατος αὐτοῦ.

Ἀνθρωπόμορφος ρίζα



Ἡ ρίζα αὐτὴ εὐρέθῃ ἐσχάτως εἰς τὴν Αἰθίαν τῆς Γαλλίας, εἰς τὸν κήπον τοῦ κυρίου Δημᾶ. Δέν ὁμοιάζει πολὺ μετὰ τὸν καθήμε-

νον σταυροπόδι καὶ φοροῦντα σαρνί;

Ἑβδομαδιατοὶ Διαγωνισμοὶ

α.) Μαγικὴ Εἰκὼν

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Σημαιοφόρου Ἑλλήνος



Ποῦ εὐρίσκεται ἑκείνος τὸν διποῖον ζωγραφίζει;

β.) Παίγνιον

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Χρυσῆς Μάσκας.

ΝΑΙ	ΣΤΙ	ΕΜ	ΘΗ
ΛΙΣ	ΚΡΟ	Α	ΠΟ
ΠΡΟΣ	Ε	Α	Α

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὗται οὕτως ὥστε ν' ἀποτελεσθοῦν τὰ ὀνόματα τεσσάρων Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων.

γ.) Τρίγωνον

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Κοινοβουλευτοῦ.

Καλὸ κυνήγι.
Τὸ ἔχει ἡ θάλασσα.
Ἀρχαῖον διότι.
Ἀντωνυμία.
Σύμφωνον.

Καὶ καθέτως ἀναγινώσκονται τὰ ἴδια.
Ἀλήθεια: Αἱ λύσεις—δωρηθήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, συνοδεύονται ὑπὸ ἐνὸς μόνον δεκαλέπτου γραμματοσώμου.

Λύσεις τοῦ 51ου φυλλαδίου

α') Ὁ κακούργος εὐρίσκεται, ἂν ἡ πρὸς τὰ δεξιὰ πλευρὰ τῆς εἰκόνος γίνῃ βάσις, σχηματιζόμενος ἀπὸ τὸν λαιμὸν τοῦ συντρόφου του.—β') Ἡ Ὀχη.—γ') Ζῦθος, οἶνος, εὖζον, ρούμιον, κονιάκ.



Ιδε τον 'Ο-
δηγόν του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομη-
τού, Κεφ. Β

ΓΑΡΙΒΑΛΔΙΝΟΙ

Περνούσα ένα άπογευμα από το Πανεπιστήμιον. Στη μέση της οδού στρατιώται ντυμένοι στα κατακόκκινα έγκυμνά-ζοντο.

Στάθηκαν για λίγο.

Ήσαν οί Γαριβαλδίνοι, οί γενναίοι αυτοί υπερασπιστάι της ελευθερίας των λαών, οί σύμμαχοι κάθε αδικουμένου, ανεξαρτήτως φυλής, θρησκείας.

Δέν τους έκάλεσε στά όπλα ή Πατρίς. Ήλθαν έθελονταί στόν ιερών άγώνα. Θέλησαν νά πολεμήσουν, νά θυσιάσθουν κι' αυτοί για την άπελευθέρωσι χιλιάδων ανθρώπων, που χρόνια τώρα έβασανίζοντο στη σκλαβιά.

Έβλεπες στο τάγμα αυτό, τό νεαρό άμουστακό παιδί σιμά στόν άσπρομάλη γέρο. Ή έθελοντική στρατολογία δέν έξετάζει ηλικία, δύναμι. Ζητάει καρδιά. Στά πρόσωπα όλων ήταν γραμμένη ή μεγάλη άπόφασις και κάποια υπεργηφάνεια γι' αυτή.

Τους κύτταξα με θαυμασμό.

Κι' ή ζωηρή κοκκινάδα της φορεσιάς τους άναβε μέσα μου έναν βαθύ πατριωτικό ένθουσιασμό, μιá ιερá έλπίδα νίκης, χαράς.

Προχώρησα. Ήμουν πιά μακρúα. Πρίν φύγω, θέλησα νά ιδώ άκόμη μιá φορά τό ηρωικό σώμα του Γαριβάλδη. Έρριξα πίσω μιá ματιά. Τώρα δέν διέκρινα πρόσωπα. Έβλεπα τίς ποφυρές στολές σάν μιá πελώρια κόκκινη κηλίδα άπλωμένη στο χύμα. Καί μου φάνηκε τό χρώμα της σκοτεινιασμένο από μακρúα.

Η κοκκινάδα αυτή ή θαμπή μου θυμίσε τό αίμα, τό αίμα των γενναίων, που θα χυθή πέρα εκεί στών μαχών τά πεδία, τό αίμα που θα ξεπλύνη τό χύμα από τό φαρκάκι της σκλαβιάς.

Καί κάποια μελαγχολία σκίασε για μιá στιγμή τόν ένθουσιασμό μου.

Κρητικοπούλα

ΜΙΑ ΠΤΩΣΙΣ

Κοιμóμαι ήσυχα στο στρώμα μου. Μιά δυνατή βροχή έξαφνα με ξυπνάει. Πόσο γλυκά με νανουρίζει! Ή μία σκέψις διαδέχεται την άλλην και επί τέλους έρχεται στόν νούν μου ό πόλεμος. Προχθές έμάθαμεν από τά τηλεγραφήματα πως πήραμε την Θεσσαλονικην. Με τί συγκίνησιν κι' ένθουσιασμόν οί κάτοικοι θα υπεδέχθησαν τόν Διάδοχον, τόν Βασιλέα, τούς Πρίγκηπας, τούς Έλευθερωτάς των! Με την έντύπωσιν αυτήν κοιμóμαι. Καί στόν δννον μου όλο και βλέπω μάχας. Ό στρατός βαδίζει έναντίον των έχθρών. Έγώ είμαι άξιωματικός και στο άλογό μου καθισμένος διευθύνω την μάχην. Αί σφαίραι βουίζουν στ' αυτιά μου—φαίνεται θά ήσαν οί βροντές—μά έγώ άφοβος όλοένα προχωρώ. Μά στο τέλος μία σφαίρα έξαφνα μ' έκτύπησε στο μέτωπο και μ' έρριψε κάτω άπ' τό... κρεβάτι.

Έλλάς του Ρήγα

ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ

Λύπη που φανερώνεται για λύπη δέν λογιάζει μιá κ' ή χαρά που κρύβεται με τη χαρά δε μοιάζει.

Δροσιά είν' ή έξηση του Μαγιοú στού Ιουλίου τη λαύρα. Καί τ' άσπρο είνε κάτασπρο, Χιονάτο μες στα μαύρα.

Τ' είνε ή έλπίδα! Όταν πετούν τά μαύρα Χελιδόνια Φεύγοντας για την ξενιτειά, και έρχονται κρύα και χιόνα και τίς πληγές τυλίγει πιά του Φθινοπώρου ή άγκάλη άκόμη λέω: «Περνά ο καιρός θά ξαναρθούνε πάλι.»

Τό κύμα, που μες στο γιάλο καταστροφή γυρεύει αύριο πάλι γαλανό τά βράχια θά χαϊδεύει

Στου βράχου * * * βαθούλωμα λίγο νερό ήσυχάζει. Ποιδα λέει ποτέ πως τό νερό τόν τρανό βράχο σπάζει;

Κι' αν πέρασαν παλιοί καιροί κι' αν έφυγαν και πάνε, καρδιές που τούς έγνώρισαν ποτέ δέν τους ξεχνάνε. Δένδρα και στίπια και νερά και γέφυρες και δρόμοι μες στη γερωντική καρδιά θαμπά θά ζούνε άκόμη

Τέλλος Άγρας

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΞΕΝΙΤΕΙΑΝ

Μακράν από την πατρίδα, μακράν από τούς ιδίους μας, από πάντα φίλον και γνωστόν, όσων χαμέναι μέσα εις την μεγάλην πόλιν με την ήλιγγιδή κίνησιν, συννηωμένοι άκόμη περισσότερον από την μοναξιάν ή όποια μάς περιβάλλει μέσα εις την τόσην πολυκομίαν, ή άδελφή μου κ' έγώ κύπτομεν με άγωνίαν ύπεράνω της στήλης μιás έφημερίδος. Είνε τά νέα του πολέμου. Με βίαν άναζητούμεν τά τηλεγραφήματα τά προερχόμενα από την Έλλάδα. Κάθε πρωί, ένφ ό ύπόγειος ήλεκτρικός σιδηρόδρομος μάς μεταφέρει από την μιάν άκραν των Παρισίων εις την άλλην, ήμεις αί δυό, ώθούμεναι από τούς βιαστικούς επιβάτας, άνοίγομεν την πρό όλίγων άγορασθεύσαν έφημερίδα και διαβάζομεν την «Τελευταίαν Ώραν».

Τό πρόσωπόν μας έκάστοτε φωτίζεται από λαμπριν χαράς· ή νίκη διαδέχεται

την νίκη· ό στρατός μας θριαμβευτικώ προχωρεί...

Άλληλοκυνταζόμεθα με υπεργηφάνειαν, με ένθουσιασμόν, άλλ' όπισω από τό χαμόγελο, τό όποιον διαστέλλει τά χείλη μας, όπισω από την άστραπή των όφθαλμών, έκάστη διακρίνει, ότι βαθειά εις την καρδιάν της άλλης κρύπτεται και έν άλλο αίσθημα... άπροσδιόριστος φόβος, κατασταλλομένη άγωνία... ή άγωνία του άγνώστου. Πόσων άρά γε νέων την ζωήν νά έστοίχισε ό θρίαμβος της Πατρίδος; και ποία νά είνε τά ηρωικά αυτά θύματα; γνωστοί μας ίσως, φίλοι, συγγενείς!..

Ω, ή άμφιβολία, ή άνησυχία σφίγγει την καρδιά μου.

Ό πόλεμος! διά τούς ξενιτευμένους, δέν ύπάρχει χειρότερον πράγμα! Οί πολεμοφύλακες λημονοούν τόν κίνδυνον και την φρίκην εις την μέθην της μάχης· εκεί κάτω εις την Έλλάδα σεις όλοι όσοι άναμένετε έναγωνίως τά άποτελέσματα έχετε τουλάχιστον την παρηγορίαν ότι εύρίσκεσθε όλοι μαζί, ότι ανταλλάσσετε τάς σκέψεις σας, τά σχέδια, τά όνειρά σας· ό εις ένθαρρύνει τόν άλλον, ένθουσιαάζεσθε ένφ με ρίγος τέρων παρακολουθεíte τούς στρατιώτας τούς φεύγοντας έν μέσφ ζητωκραυγών και ζήματων.

Ό ξενιτευμένος δέν έχει κανέν των προνομίων αυτών! Ποίος νά μάς ένθαρρύνη; με ποίον νά συζητήσωμεν, εις ποίον νά άνακοινώσωμεν τάς σκέψεις μας; Μόνο ναι πρέπει νά φέρωμεν τό βάρος της άνησυχίας ως και μόναι πρέπει νά χαιρώμεθα. Καί ή χαρά έν μέσφ της γενικής άδιαφορίας χάνει την δύναμιν της, την έντασιν της, ένφ ό φόβος, ή λύπη αυξάνουν, διπλασιάζονται...

(Παρίσιοι)

Παπαρούνα

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Άπορία μικρού λιχούδη:— Δέν μ'αρώ νά καταλάβω, πως οί ζαχαροπλάσται δέν τρώγουν τά γλυκίσματά τους, άλλα καθονται και τά πουλούν!

Έστάλη υπό της Έκάτης

* *

Ό Νίκος παρουσιάζει τόν άδελφόν του:— Νά και ό πρωτότοκος μας!

Καί ό Κουφοκεφαλάκης:

— Είνε ό μεγαλύτερός σου;

Έστάλη υπό του Μέλλοντος Ναυτόπαιδος

* *

Ένας μεθυσμένος έρωτά την Κρανήν Νίκης:

— Δέν μου λές, κορίτσι μου, ό ήλιος είνε έκείνο που φαίνεται έκεί στόν ουρανό ή τό φεγγάρι;

Καί ή Κρανή Νίκης:

— Δέν ξέρω, κύριε, είμαι νεοφερμένη στάς Άθήνας.

Έστάλη υπό της Μελαχροινής Έλληνοπούλας

Ο παρών Όδηγός καταργεί πάντα προηγούμενον

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

[Πäs συνδρομητής, ή άγοραστής της «Διαπλάσεως των Παιδών», επιθυμών νά λάβη μέρος εις την κίνησιν του περιοδικού, παρακαλείται νάναγνώσ η μετά πολλής προσοχής τά δώδεκα κεφάλαια του παρόντος Όδηγού, διά νά συμμορφώνεται έκάστοτε με τάς σχετικές οδηγίας].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Κανονισμός των Ψευδωνύμων

1.—Οί συνδρομηταί της Διαπλάσεως και τάδελφια των, διά νά είμπορούν νά λαμβάνουν μέρος εις την κίνησιν του περιοδικού, ήτοι εις την Άλληλογραφίαν, την ανταλλαγήν Μικρών Μυστικών, την Σελίδα Συνεργασίας, και διορέαν εις τούς Διαγωνισμούς, πρέπει άφεύκτως νά έχουν ψευδώνυμον.

2.—Έκάστου συνδρομητού ή συνδρομητριάς ΠΕΝΤΕ μόνον άδελφια δικαιούνται νά λάβουν ψευδώνυμον. Ήτοι, έκάστη συνδρομή δέν δίδει δικαίωμα εις περισσότερα των έξ έν όλω ψευδωνύμων.

3.—Διά νά λάβη τις ψευδώνυμον, είτε συνδρομητής, είτε άδελφός του, όφείλει νά πληρώσ η 1 φράγκον ως δικαίωμα ένός έτους άρχομένου από της 1 Δεκεμβρίου και λήγοντος την 30 Νοεμβρίου. Όποτε και αν λάβη τις ψευδώνυμον, είτε εις την άρχήν, είτε εις τό μέσον, είτε εις τό τέλος του έτους, τό δικαίωμα του λήγει την 30 Νοεμβρίου, ώστε τό έπόμενον έτος με την άνανέωσιν της συνδρομής του πρέπει νά πληρώσ η και πάλιν 1 φράγκον είτε διά νά κρατήσ η τό ψευδώνυμον, τό όποιον είχε τό προηγούμενον έτος, είτε διά νά τό αλλάξ η.

4.—Έάν συνδρομητού τινος, έχοντος ψευδώνυμον λήξη ή συνδρομή πρό της 30ης Νοεμβρίου και δέν την άνανέωσ η εγκαίρως, λήγει συγχρόνως και ή ισχύς του ψευδωνύμου του, καθώς και τών ψευδωνύμων των άδελφών του.

5.—Έάν δικαιούχος τις θελήσ η νάλλάξ η ψευδώνυμον έντός του έτους, ήτοι πρίν λήξη τό δικαίωμα του, όφείλει νά πληρώσ η πάλιν 1 φράγκον. Άλλ' έννοείται ότι και του νέου του ψευδωνύμου ή ισχύς λήγει την 30 Νοεμβρίου, όποτε και αν έγινεν ή αλλαγή.

6.—Ό επιθυμών νά διατηρήσ η τό ψευδώνυμόν του και κατά τό έπόμενον έτος, όφείλει νά τό άνανέωσ η μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου τό βραδύτερον. Άλλως θεωρείται άδέσποτον και δίδεται εις τόν πρώτον ζητούντα αυτό.

7.—Έκτός από τούς συνδρομητάς και τάδελφια των, έως πέντε, ούδεις άλλος είμπορεί νά λάβη ψευδώνυμον και δι' αυτού νά συμπεριληφθ η εις την κίνησιν του περιοδικού. Οί άπλοι άγορασταί, οί λαμβάνοντες τό φύλλον διά των πρακτών, δέν έχουν δικαίωμα ψευδωνύμου έφ' όσον δέν γίνονται συνδρομηταί.

8.—Τό έκλεγόμενον υπό του δικαιούγου ψευδώνυμον πρέπει νά έχησ η και υπό της Διαπλάσεως εις την σχετικήν στήλην της Άλληλογραφίας. Δύναιτο όμως νά προτείν η τις πολλά ψευδώνυμα της άρεσκείας του, άναθέτων εις την Διάπλασιν την έκλογήν του καταλληλότερου. Τά πολýλεξα ψευδώνυμα άπαγορεύονται. Κάθε ψευδώνυμον δέν είμπορεί νάποτεληται παρά από δύο λέξεις τό πολύ, (έκτός του άρθρου).

9.—Ό δικαιούχος, διά τόν όποιον ένεκριθη ήδη ψευδώνυμον, όφείλει νά τό σημειών η πάντοτε πλησίον του όνόματός του εις πάν ό,τι στέλλει πρός την Διάπλασιν. Όνομα και ψευδώνυμον πρέπει νά είνε άχώριστα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών

1.—Εις έκαστον φύλλον της Διαπλάσεως μία σελίς διατίθεται πάντοτε πρός δημοσίευσιν έργων των συνδρομητών της, (όγι των άγοραστών.) Ή σελίς αυτή ονομάζεται «Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών», ή επί τό συντομότερον «Σ. Σ. Σ.».

2.—Πäs συνδρομητής έτήσιος, προπληρωμένος, έχων ψευδώνυμον, (και τάδελφια του έπίσης), δικαιούται νά στέλλ η έκάστοτε πρός δημοσίευσιν διηγηματία του, ποιηματία, έντυπώσεις, ιστορικά και άλλα ανέκδοτα ήθικά, περιγραφάς κτλ. κτλ. πρωτότυπα ή μεταφρασμένα, πάντοτε με παιδαγωγικήν βάσιν, δηλαδή κατάλληλα διά τούς νεαρούς αναγνώστας του περιοδικού μας. Έκ τούτων ή Διάπλasis έχρηται τά όραιότερα, τά καταλληλότερα και έν τούτων δημοσιεύει άωρεάν, διά κλήρου, όσα έκάστοτε επιτρέπει ό χώρος της καθιερωμένης Σελίδος.

3.—Περί των άπορριπτομένων ή έχρηνομένων, ή Διάπλasis είδοποιεί άμέσως τούς άποστολείς εις ιδιαιτέραν στήλην της άλληλογραφίας της. Είνε όμως έλευθέρα νά δημοσιεύ η τά έχρηνομένα μόνον όποτε κληρώνονται, όποτε της χρειάζονται και έφ' όσον δέν παρουσιάζονται έν τφ μεταξύ άλλα καλλίτερα και προτιμότερα.

4.—Κάθε κομμάτι στελλόμενον διά την Σ. Σ. Σ. δέν πρέπει νά υπερβαίν η τούς 30 στίχους στήλης της Διαπλάσεως, ή τάς 200 λέξεις. Τά συντομότερα προτιμούνται. Τά υπερβαίνοντα τό μέτρον των 200 λέξεων άποκλείονται, όσον ώραία και αν είνε.

5.—Κάθε κομμάτι στελλόμενον διά την Σ. Σ. Σ. πρέπει νά είνε γραμμένο μόνον του, εις χωριστόν φύλλον χάρτου και από την μιάν μόνον όλην του φύλλον. Έκτός του τίτλου του, πρέπει νά σέσ η άνωθεν τόν γενικόν τίτλον «Διά την Σ. Σ. Σ.» νά είνε δε ύπογεγραμμένο με τόνομα και με τό ψευδώνυμον του άποστολέως.

6.—Προθεσμία και όριον δέν ύπάρχει. Άποστολαί έκάστοτε διά την Σ. Σ. Σ. είνε δεκταί εις πάσαν εποχήν και υπό παντός συνδρομητού έχοντος ψευδώνυμον. καθ' όλον τό διάστημα της συνδρομής του.

7.—Εις την Σ. Σ. Σ. ύπάγονται και τά Παιδικά Πνεύματα, περί ών κατωτέρω.

8.—Έκτός των διά την Σ. Σ. Σ. έχρηνομένων, και διά την στήλην των Πνευματικών Άσκήσεων, περί ών κατωτέρω, ό Συνδρομητής ούδέν άλλο έχει δικαίωμα νά δημοσιεύ η εις την Διάπλασιν άωρεάν. Επί πληρωμής δέ μόνον Μικράς Άγγελίας (Ίδε Κεφ. Ζ').

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Παιδικά Πνεύματα και Πνευματικά Άσκήσεις

1.—Η σύνταξις των έν τη Διαπλάσει δημοσιευόμενων Παιδικών Πνευμάτων, είνε άνατεθειμένη άποκλειστικώς εις τούς δικαιούχους συνδρομητάς της, Πäs έχων ψευδώνυμον

δύναιτο νά στέλλ η πρός δημοσίευσιν Παιδικά Πνεύματα, έξ ών ή Διάπλasis εκλέγει τά καταλληλότερα, έν τούτων δέ δημοσιεύει εις την Σ. Σ. Σ. διά κλήρου όσα τη επιτρέπει έκάστοτε ό χώρος.

2.—Τά Παιδικά Πνεύματα πρέπει νά γραφονται εις χωριστόν φύλλον χάρτου, έκτός της επιστολής. Άνωθεν πρέπει νά επιγράφονται Παιδικά Πνεύματα στελλόμενα πρός δημοσίευσιν εις την Διάπλασιν υπό του δεινά (όνομα και ψευδωνύμου). Πρόπει νά είνε έργα πρωτότυπα του στέλλοντος, άδημοσίευτα και όχι αντιγραφαί έξ άλλων δημοσιευθέντων έν τη Διαπλάσει ή αλλαγού.

3.—Ός πρός τάς Πνευματικές Άσκήσεις, και τούτων ή σύνταξις είνε άποκλειστικώς άνατεθειμένη εις τούς δικαιούχους συνδρομητάς ως έξής: Κατ' έτος προκηρύσσονται δύο Διαγωνισμοί πρός σύνθεσιν Πνευματικών Άσκήσεων, με όρους, οί όποιοι δημοσιεύονται έκάστοτε εις την σχετικήν προκήρυξιν. Αί Πνευματικά Άσκήσεις, αί βραβεύμεναι ή όπωσδήποτε διατρέπουναι εις τούς Διαγωνισμούς τούτους, δημοσιεύονται όλίγον κατ' όλίγον εις την Διάπλασιν. Άσκήσεις στελλόμεναι μετά την προθεσμίαν και παρά τούς όρους του σχετικού Διαγωνισμού, δέν λαμβάνονται διόλου έπ' όλην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Διαγωνισμοί Λύσεων των Πνευματικών Άσκήσεων

1.—Ή Διάπλasis προτείνει κατ' έτος τρεις Διαγωνισμούς πρός εύρεσιν των Λύσεων των εις αυτήν δημοσιευόμενων Πνευματικών Άσκήσεων, ήτοι ένα Διαγωνισμόν Λύσεων κατά τετραμηνίαν.

2.—Οί έχοντες ψευδώνυμον συνδρομηταί ή άδελφοί συνδρομητών, δύναιτο νά συμμετέχουν των Διαγωνισμών των Λύσεων άωρεάν. Πάντες οί άλλοι πρέπει νά έσκληύουν διά τάς λύσεις έκάστου φυλλαδίου γραμματόσημον 10 λεπτών οί συνδρομηταί και τάδελφια των και 20 λεπτών οί κατά φύλλον άγορασταί.

3.—Οί λαμβάνοντες μέρος εις τούς Διαγωνισμούς των Λύσεων διαίρωνται εις τρεις τάξεις, αναλόγως της ηλικίας των.

α) Εις την Μικράν Τάξιν ύπάγονται οί έχοντες ηλικίαν 11 ετών συμπεληρωμένων.

β) Εις την Μεσαίαν Τάξιν ύπάγονται οί έχοντες ηλικίαν 12—15 ετών συμπεληρωμένων.—γ) Εις την Άνωτέραν Τάξιν κατατάσσονται οί από 16 ετών και άνω, καθώς και όσοι λημονοούν νά σημειώσουν την ηλικίαν των.

4.—Λύτης σημειώνων ψευδή ηλικίαν διά νά καταταχθ η εις την Τάξιν την όποιαν θά ήθελεν αυτός, εάν άνακαλυφθ η, αποκλείεται έντελώς του Διαγωνισμού.

5.—Αί λύσεις των Πνευματικών Άσκήσεων έκάστου φυλλαδίου πρέπει νά στέλλωνται εγκαίρως, ώστε νά φθάσουν εις τό Γραφεϊόν μας πρό της λήξεως της προθεσμίας, έντός της οποίας είνε αυτά δεκταί, και ήτις σημειούται πάντοτε εις έκαστον φύλλον υπό την επικήρυκτα των Πνευματικών Άσκήσεων.

6.—Οί λαμβάνοντες μέρος εις τούς Δια-

γωνισμούς των Δύσεων, οφείλουν να γράφουν τὰς Δύσεις των ἐπὶ ἰδιαίτερου χάρτου εὐρισκομένου πρὸς τοῦτο εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως. Ὁ χάρτης τῶν Δύσεων πωλεῖται εἰς φακέλλους, ἕκαστος τῶν ὁποίων περιέχει 20 φύλλα (δὲς ἀρκούν δι' ἓνα Διαγωνισμόν) καὶ τιμᾶται φρ. 1.

6.—Δύσεις, γραφόμεναι ἐπὶ ἄλλου χάρτου, ἐκτὸς τοῦ παρεχομένου δι' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει. Ἐπίσης, ὅταν δύο ἢ περισσότερων φυλλαδίων Δύσεις εἴνε γραμμέναι ἀτόπως ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλον χάρτου, μόνον αἱ τοῦ ἐνὸς φυλλαδίου λογίζονται, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπορρίπτονται.

7.—Αἱ ἐπὶ τοῖς ἰδιαίτεροις Χάρτοι τῶν Δύσεων γραμμέναι λύσεις, ὅταν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ ἐπιστολῆς, ἐπιτρέπεται νὰ στέλλωνται ἐντὸς ἀνοικτοῦ φακέλλου μὲν πεντάλεπτον μόνον γραμματόσημον ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ καὶ μονόλεπτον ἐκ τοῦ Ἑσωτερικοῦ. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης νὰ σταλοῦν αἱ λύσεις δύο ἢ περισσότερων φυλλαδίων διὰ μιᾶς, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ φακέλλου, ἐὰν ὁ λύτης εἴνε βέβαιος ὅτι θὰ φθάσουν πρὶν παρέλθῃ ἡ προθεσμία τοῦ ἀρχαιότερου φυλλαδίου.

8.—Τὰ βραβεῖα ἀπονέμονται ὡς ἑξῆς: α'.—Εἰς τὴν Μεγάλῃν Τάξιν: Ὅλοι ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν ὀρθῶν λύσεων ἀντιπροσώπων ὄντα τὰ ὀκτὼ τοῦλάχιστον δέκατα ($\frac{8}{10}$) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ, — ὁρῶν δὲ λύσεις θεωροῦνται αἱ συμφωνοῦσαι καθολικῶς πρὸς τὰς ἐν τῇ Διαπλάσει δημοσιευόμενας, — εἴνε ὑποψήφιοι διὰ τὸ Πρῶτον Βραβεῖον, καὶ ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου εἷς. Οἱ λοιποὶ ἀναφέρονται ὡς Ἰσοῦτοι. (Ἰδε κατωτέρω Σημείωσιν). β'.—Οἱ ἔχοντες ἀριθμὸν Δύσεων ἕως τὰ ἐπὶ δέκατα τοῦ ὅλου ($\frac{7}{10}$), εἴνε ὅλοι ὑποψήφιοι διὰ τὸ Β' Βραβεῖον. Δύο ἐξ αὐτῶν βραβεύονται διὰ κλήρου, οἱ δὲ λοιποὶ ἀναφέρονται ὡς Ἰσοῦτοι. (Ἰδε κατωτέρω Σημείωσιν). γ'.—Οἱ ἔχοντες ἀριθμὸν Δύσεων ἕως τὰ ἐξ δέκατα τοῦ ὅλου ($\frac{6}{10}$), εἴνε ὅλοι ὑποψήφιοι διὰ τὸ Γ' Βραβεῖον. Τρεῖς ἐξ αὐτῶν βραβεύονται διὰ κλήρου, οἱ δὲ λοιποὶ ἀναφέρονται ὡς Ἰσοῦτοι. (Ἰδε κατωτέρω Σημείωσιν).

Σημείωσις: Οἱ Ἰσοῦτοι ὄλων τῶν τάξεων ἔχουν τὸ δικαίωμα οἱ μὲν τοῦ Α' Βραβεῖου νὰ δημοσιεύουν τὴν εἰκόνα των ἐπὶ πληρωμῇ φρ. 6 διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κλισὲ καὶ ναγοράσουν ἓνα τόμον τῶν φρ. 8 ἀντὶ φρ. 5 μόνον. Οἱ τοῦ Β' Βραβεῖου ναγοράσουν ὁμοίον τόμον ἀντὶ φρ. 6, καὶ οἱ τοῦ Γ' Βραβεῖου ὁμοίον τόμον ἀντὶ φρ. 7. Διὰ τὰς ἀμοιβὰς τῶν διὰ κλήρου βραβευομένων ἴδε Κεφ. 5 περὶ Βραβεῖων, (ἄρθρον 2, § α', β', γ').

δ'.—Ἐπαινοὶ λαμβάνουν ἐκ τῶν ἐπομένων οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὅχι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμισίου τῶν λύσεων, τὰς οποίας εὖρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων Γ' Βραβεῖον.

ε'.—Ἐὐφημον μῦλλον λαμβάνουν ἐκ τῶν ἐπομένων οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὅχι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμισίου τῶν λύσεων, τὰς οποίας εὖρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων Ἐπαινον.

ς'.—Εἰς τὴν Μεσαίαν Τάξιν: Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὸ Α' Βραβεῖον ἀρκεῖ νὰ ἔχουν μόνον τὰ ἐπὶ δέκατα ($\frac{7}{10}$) τοῦ ὅλου ἀριθμὸν τῶν λύσεων διὰ τὸ Β' Βραβεῖον μόνον τὰ ἐξ δέκατα ($\frac{6}{10}$), καὶ διὰ τὸ Γ' Βραβεῖον μόνον τὰ πέντε δέκατα ($\frac{5}{10}$).

ζ'.—Εἰς τὴν Μικράν Τάξιν: Πάλιν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Ἀλλ' οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὸ Α' ἀρκεῖ νὰ ἔχουν τὰ πέντε δέκατα ($\frac{5}{10}$) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν λύσεων, διὰ τὸ Β' τὰ τέσσαρα δέκατα ($\frac{4}{10}$) καὶ διὰ τὸ Γ' τὰ τρία δέκατα ($\frac{3}{10}$).

9.—Κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν Εὐσημῶν, ἐκτὸς τῶν ἀναλογούντων εἰς ἕκαστον δυνάμει τοῦ ποσοῦ τῶν λύσεων του, τῷ προστίθενται καὶ ἄλλα ἀκόμη εὐσημα, —Εὐσημα ἐπιμονῆς, —ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν φυλλαδίων τῶν

ὁποίων ἔστειλε λύσεις. Ἡ ἀναλογία αὕτη εἴνε ἐν εὐσημον ἐπὶ πλέον δι' ἕκαστην τριάδα φυλλαδίων. Ὅπως ὁ στείλας λύσεις ὄλων τῶν φυλλαδίων τῆς τετραμηνίας, ἀδιάφορον πᾶσας ἐξ ἑκάστου, λαμβάνει ἐξ εὐσημα ἐπιμονῆς ἐπὶ πλέον ὁ στείλας λύσεις 12 φυλλαδίων μόνον, λαμβάνει ἐπὶ πλέον 4 εὐσημα ἐπιμονῆς, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἄλλοι Διαγωνισμοί

1.—Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν διηγημάτων.—Δίδεται ὡς θέμα μία παροιμία ἢ μία εἰκὼν, ἢ σειρά εἰκόνων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ζητεῖται νὰ γραφῇ διήγημα. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἐκαστοτε λεπτομερῶς μετὰ τῶν εἰκόνων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁρίων πρόκειται νὰ γραφῇ διήγημα.

2.—Διαγωνισμὸς Ψευδωνύμων.—Κατ' ἔτος βραβεύονται τὰ καλλίτερα δέκα (10) ψευδωνύμα διὰ Δημογραφίας πάντων τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀγοραστῶν. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἐπίσης κατὰ τὴν προκήρυξιν λεπτομερῶς.

3.—Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος ἥτοι πρὸς ἔγγραφὴν νέων συνδρομητῶν, καὶ Διαγωνισμὸς τῶν Εὐσημῶν.—Περὶ τῶν Διαγωνισμῶν τούτων ἴδε Κεφ. ζ' καὶ θ'.

4.—Γίνονται ἀκόμη καὶ πολλοὶ ἄλλοι Μικροὶ Διαγωνισμοί, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἴνε: Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς, Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν ποιήματος, Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως, (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικῶν, γερμανικοῦ), Διαγωνισμὸς Δευκῶν Λέξεων, κτλ. Τῶν Διαγωνισμῶν τούτων προκηρύσσονται ἐκαστοτε τὰ θέματα καὶ ὁρίζονται λεπτομερῶς ἐν τῇ φύλλῳ οἱ ὅροι, οἱ ὅποιοι εἴνε ἄλλοτε ἄλλοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Τὰ Βραβεῖα καὶ τὰ Εὐσημα

1.—Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως διαρροῦνται εἰς μεγάλους καὶ εἰς μικροὺς. Μεγάλοι Διαγωνισμοὶ εἴνε ὁ Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ὁ Διαγωνισμὸς Δύσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Διηγήματος. Μικροὶ Διαγωνισμοὶ εἴνε ὁ τῆς Ζωγραφικῆς τῆς Καλλιγραφίας, τῶν Δευκῶν Λέξεων κ.λπ.

2.—Εἰς τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμούς. α'.—Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: 1) δημοσιεύεται τὸ βραβεῖον ἔργον του, ὅταν εἴνε διήγημα ἢ Πνευμ. Ἀσκήσις, 2) δημοσιεύεται δωρεὰν ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διαπλάσιν, ἂν στείλῃ μίαν του φωτογραφίαν, εἴτε μὲ τὸ ψευδώνυμον ὑπὸ τὸ ὅποτον ἐβραβεύθη, εἴτε μὲ τὸ ὄνομα του, ἂν δηλώσῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ χορῆς τοῦ ὀνόματός του. 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς τόμους Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς κατ' ἑκάστην του.

β'.—Ὁ τυχὼν Β' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς. γ'.—Τέλος ὁ τυχὼν Γ' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον ἓνα τόμον τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς.

Εἰς τοὺς Μικροὺς Διαγωνισμούς: α'.—Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: 1) δημοσιεύεται τὸ βραβεῖον ἔργον του. 2) δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διαπλάσιν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Α' Βραβεῖον τῶν Μεγάλων Διαγωνισμῶν. 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τὰ τρία τομῖδια τοῦ Παιδικῶν Πνεύματος (Α', Β', Γ') τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

β'.—Ὁ τυχὼν Β' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τομῖδια Παιδικῶν Πνεύματος κατ' ἑκάστην του.

γ'.—Τέλος ὁ τυχὼν Γ' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον ἓν τομῖδιον Παιδικῶν Πνεύματος κατ' ἑκάστην του.

4.—Τὰ βραβεῖα δὲν ἀνταλλάσσονται. Ὁ δικαιούμενος π.χ. νὰ λάβῃ τρεῖς τόμους Διαπλάσεως Α' Περιόδου δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἄλλο τι ἀντ' αὐτῶν, οὔτε ἴσης οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Ἡ σχετικὴ περὶ ἀποστολῆς τῶν βραβεῖων αἰτήσις πρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν Ἀποτελεσμάτων τοῦ Διαγωνισμοῦ· ἄλλως τὸ δικαίωμα παραγράφεται.

5.—Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος, καθὼς καὶ ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Ψευδωνύμων, θεωροῦμενοι ὡς ἔκτακτοι ἔχουν ἰδιαίτερα ὅλως βραβεῖα, ὁρίζόμενα ἐκαστοτε εἰς τὴν Προκήρυξιν.

6.—Ἀρθρὸν Βραβεῖον λέγεται ἐν ἑξαετικῶν βραβεῖον ἰσοδυναμῶν μὲ Α' Βραβεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὅποτον ἡ Διαπλάσις ἀπονέμει εἰς τὸν συνδρομητὴν, ὡς ἄροισμα τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὅποια ἔλαβε διαγωνιζόμενος ἐκαστοτε εἰς τοὺς διαφόρους Διαγωνισμούς τῆς. Πρὸς τοῦτο, εἰς τὰ βραβεῖα πάντων ἀνεξαίρετως τῶν Διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθησαν αἱ ἐπόμεναι ἀριθμητικαὶ ἀξίαι:

α'.—Τὸ Α' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν μονάδα (32|32).

β'.—Τὸ Β' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τέσσαρα τριακοστὰ δευτέρου τῆς μονάδος (4|32).

γ'.—Τὸ Γ' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ δύο τριακοστὰ δευτέρου τῆς μονάδος (2|32).

δ'.—Ὁ δὲ Ἐπαινος ἐν γένει ἰσοδυναμεῖ μὲ ἓν τριακοστὸν δευτέρου τῆς μονάδος (1|32).

7.—Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως τηρεῖται ἰδιαίτερον Βιβλίον τῶν βραβευομένων, εἰς τὸ ὅποτον σημειοῦνται διὰ τῶν ἰσοδυνάμων ἀριθμῶν τὰ Βραβεῖα. Καὶ ὅταν οἱ ἀριθμοὶ τῶν Βραβεῖων, τὰ ὅποια ἔλαβεν ὁ συνδρομητὴς κατὰ τὸ διάστημα ἐνὸς ἢ περισσοτέρων ἐτῶν, δώσουν ἄροισμα ἴσον μὲ τὴν μονάδα (1), εἴνε τὸν συνδρομητὴν τούτον ἀπονέμεται τὸ Α' Ἀρθρὸν Βραβεῖον ἅμα τῇ αἰτήσιν του. Ὡστε ἀπαραίτητον εἴνε τοιοῦτον βιβλίον νὰ κρατῇ καὶ ἕκαστος συνδρομητὴς διὰ τὸν ἑαυτόν του, καὶ νὰ σημειώη εἰς αὐτὸ τὰ βραβεῖα, τὰ ὅποια λαμβάνει ἐκαστοτε, μὲ τὴν ἀντίστοιχον ἀριθμητικὴν ἀξίαν. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ γνωρίζῃ ὅταν θὰ συμπληρώσῃ τὴν μονάδα καὶ νὰ τὸ ἀναγγεῖλῃ ἀμέσως πρὸς τὴν Διαπλάσιν στέλλων λεπτομερῆ σημειώσιν τῶν βραβεῖων του.

8.—Ὁ τυχὼν Ἀρθρὸν Βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: α') δημοσιεύεται ἡ εἰκὼν του. β') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς τόμους Διαπλάσεως τῆς πρώτης Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων δραχμῆς κατ' ἑκάστην του.

9.—Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον εἴνε οἰονόηποτε Διαγωνισμὸν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀριθμοὶ τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ καιρούς, δώσουν ἄροισμα τὴν μονάδα δὲν διακρίνεται κατόπιν νὰ λάβῃ Ἀρθρὸν Βραβεῖον. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἀπᾶς Ἀρθρὸν, οὐδέποτε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὅσαδήποτε ἂν εἴνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὅποια θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς Διαγωνισμούς.

Α'. Σημειώσεις.—Εἰς τὸ Ἀρθρὸν δὲν λογαριάζεται μόνον τὸ Β' Βραβεῖον Ξεσπαθώματος, διότι καὶ αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ πρὸς Α' Βραβεῖον, ἀφοῦ δημοσιεύεται ἡ εἰκὼν τοῦ λαμβάνοντος αὐτό. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν λογαριάζονται ἀπὸ τοῦ 1911, καὶ τὰ βραβεῖα τοῦ Δημοψήφισματος Α', Β' καὶ Γ'.

Β'. Σημειώσεις.—Τὸ τῶν Ἰσοτήτων Α', Β', ἢ Γ' Βραβεῖον τῶν Δύσεων, λογαριάζεται εἰς τὸ Ἀρθρὸν ὡς Γ' Βραβεῖον (2|32).

10.—Τὸ Βραβεῖον τῶν Εὐσημῶν εἴνε ἐτήσιον καὶ ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς: Διὰ πᾶσαν καλὴν ἀπάντησιν εἰς Διαγωνισμὸν, διὰ πᾶν καλὸν Παιδικὸν Πνεῦμα, Ξεσπαθώμα, κτλ. ἡ Διαπλάσις σημειώνει Εὐσημα ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω. Ἡ ἀπονομὴ τῶν Εὐσημῶν δημοσιεύεται πάντοτε εἰς τὸ φύλλον, δι' ἑνὸς Ε' ἢ περισσοτέρων ἐντὸς παρεμβάσεως, σημειουμένων παρὰ τὸ ψευδώνυμον τοῦ λαμβάνοντος αὐτά.

α'.—Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὁ ἔχων τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν Εὐσημῶν, λαμβάνει τὸ Βραβεῖον τῶν Εὐσημῶν, μὲ τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: 1) δημοσιεύεται ἡ Εἰκὼν του. 2) λαμβάνει ὡς δῶρον ἓνα τόμον χρυσόδετον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου κατ' ἑκάστην του.

β'.—Δύο Δευτέρου Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὐσημα, μετὰ τὸν λαβόντα τὸ Πρῶτον. Ἐκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἓνα χρυσόδετον τόμον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φράγκων 5 κατ' ἑκάστην του.

γ'.—Τρία Τρίτα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὐσημα μετὰ τοὺς λαβόντας Δευτέρου. Ἐκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἓνα ἄδετον τόμον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50 κατ' ἑκάστην του.

δ'.—Ἐπαινος ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν Εὐσημῶν μέχρι τοῦ ἡμισίως τοῦλάχιστον ἑνὸς τοῦ τελευταῖου βραβευθέντος. Καὶ Εὐφημος Μνεία εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὐσημῶν μέχρι τοῦ ἡμισίως τοῦλάχιστον τῶν τοῦ τελευταῖου ἐπαινεθέντος.

10.—Ἀμα τῇ λήξει ἐκάστης τριμηνίας (28 Φεβρουαρίου, 31 Μαΐου, 31 Αὐγούστου) οφείλει ἕκαστος νὰ στείλῃ πρὸς τὴν Διαπλάσιν λεπτομερῆ σημειώσιν τῶν Εὐσημῶν, τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριμηνίας. Ἀμα δὲ τῇ λήξει τοῦ ἔτους, (30 Νοεμβρίου) γενικὴν σημειώσιν ὄλων τῶν Εὐσημῶν τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους. Ἀλλως δὲν ἀναφέρεται εἰς τὰποτελέσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἀλληλογραφία—Μικραὶ Ἀγγελίαι.

1.—Καθε συνδρομητὴς ἔχων ψευδώνυμον καὶ ἑ ἀδέλφια του, ὅσα ἔχουν ἐπίσης ψευδώνυμον, δύναται νὰ γράφουν ἐπιστολὰς πρὸς τὴν Διαπλάσιν. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται διὰ νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψει, πρέπει νὰ εἴνε ὅσοι δυνατόν σύντομοι καὶ καθαρογραμμένοι, ὅταν δὲ περιέχουν τι ἀξίον ἀπαντήσεως καὶ ὅταν δὲ ἐπιτρέπῃ ὁ χρόνος, ἡ Διαπλάσις ἀπαντᾷ δημοσίᾳ εἰς ἰδιαίτερον στήλην, ἡ ὁποία ἐπιγράφεται Ἀλληλογραφία τῆς Διαπλάσεως.

2.—Ἐκτὸς τῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τῆς Διαπλάσεως, οἱ φίλοι τῆς συγκοινωνοῦν καὶ πρὸς ἀλλήλους διὰ τῶν Ἐρωτήσεων καὶ πληροφοριῶν. Ὑπάρχει πρὸς τοῦτο ἰδιαίτερα στήλη, ἐπιγραφομένη Μικραὶ Ἀγγελίαι, ὅπου ἕκαστος δύναται νὰ δημοσιεύσῃ πᾶσαν πληροφορίαν, ἢ ἐρώτησιν, ἢ πρότασιν, ἢ ἀγγελίαν, —τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τῆς Διαπλάσεως, —προκαταβάλλων τὸ ἀντίτιμον κατὰ τὴν ἐξῆς διατίμησιν:

α'.—Ἡ λέξις μὲ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν — δηλαδὴ μιὰ, ὡς τὰ τῆς σελίδος ταύτης, — λεπτὰ 5, μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεροι τῶν 15 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἑξὶ λέξεις ἀπλᾶς.—

Αἱ μὴ συνοδεύμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντίτιμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται.

β'.—Διὰ τοὺς μὴ συνδρομητὰς, τοὺς ἐπιθυμούντας νὰ δημοσιεύσουν εἰς τὴν Διαπλάσιν Μικράν Ἀγγελίαν, τὸ ἄνω τιμολόγιον ὑπολογίζεται εἰς διπλοῦν, ἥτοι ἡ λέξις λεπτὰ 10.

3.—Διὰ τοῦ Γραφείου τῆς «Διαπλάσεως» γίνονται καὶ ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶν μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν τῆς. Ἀλλ' ἡ ἀλληλογραφία αὕτη ἐπιτρέπεται μόνον μεταξὺ ὁμοφύλων.

Ἀγρία ἀλληλογραφίαν μὲ ἀγρία καὶ κοράσια μὲ κοράσια. Αἱ σχετικαὶ προτάσεις δημοσιεύονται εἰς τὴν στήλην τῶν Μικρῶν Ἀγγελιῶν ἐπὶ πληρωμῇ. Αἱ δὲ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ συνοδεύονται ὑπὸ γραμματόσημου 30 λεπτῶν καὶ νὰ τίθενται εἰς ἀνοικτὸν φακέλλον, διὰ νὰ τὰς ἀναγνώσκῃ πρῶτα ἡ Διαπλάσις καὶ, ἂν τὰς ἐγκρίνῃ, νὰ τὰς στέλλῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Κανονισμὸς τῶν Μικρῶν Μυστικῶν

1.—Μικρὰ Μυστικὰ ὀνομάζονται τετράδια, τὰ ὅποια ἐξέδωκεν ἡ Διαπλάσις, διὰ ν' ἀνταλλάσσονται κυρίως μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν τῆς. Ἐκαστον τετράδιον Μικρῶν Μυστικῶν περιέχει 30 ἐρωτήσεις καὶ ἀπάντη αὐτῶν, τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὰς ἀπαντήσεις.

2.—Τὰ Μικρὰ Μυστικὰ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον μας. Ἐκαστον τετράδιον τιμᾶται λεπτὰ 15. Ἐπὶ τὰ τετράδια φρ. 1. Δεκαπέντε τετράδια φρ. 2. Δέσμη ἐξ εἰκοσιπέντε τετράδιων φρ. 3.

3.—Ἡ ἀνταλλαγὴ τετράδιων διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, γίνεται ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους:

α'.—Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀνταλλάξῃ Μικρὰ Μυστικὰ διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, πρέπει νὰ ἔγῃ ψευδώνυμον, διότι αἱ ἀνταλλαγαὶ γίνονται ἀποκλειστικῶς μεταξὺ ψευδωνύμων. Πρῶτον λοιπὸν θὰ γράψῃ πρὸς τὴν Διαπλάσιν μὲ ποῖον ἐπιθυμεῖ ν' ἀνταλλάξῃ, ἢ δὲ Διαπλάσις θὰ δημοσιεύσῃ τὴν πρότασιν εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς «Ἀλληλογραφίας», ἐὰν αἱ προτάσεις συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντίτιμου τῆς καταχωρήσεως ὡς ἑξῆς: Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς προτάσεις λεπτὰ 25 διὰ τὰς ἐπιπλέον, τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λεπτὰ ἡ λέξις.

β'.—Ὁ ἄλλος, ὁ ὅποιος θὰ ἴδῃ τὴν πρότασιν, εἴνε ἐντελὲς ἐλευθέρως νὰ τὴν δευθῇ ἢ ὄχι. Ἀν δευθῇ, τότε ἀντὶ πάσης ἄλλης ἰσοπονήσεως, πρέπει νὰ στείλῃ πρῶτος ἐν τετράδιον τοῦ πρῶτος τῆς Διαπλάσεως, ἡ ὁποία τὸ στέλλει πρὸς τὸν προτείνοντα καὶ εἴκοσι πάλιν, ἅμα λάβῃ τὸ τετράδιον, οφείλει νὰ στείλῃ τὸ ταχύτερον ἐν ἰδικῶν του, διὰ ν' ἀποσταλῇ εἰς ἀπόδοσιν πρὸς τὸν δευθόντα τὴν ἀνταλλαγὴν: Οὕτω λοιπὸν ὁ μὲν δεχόμενος τὴν ἀνταλλαγὴν στέλλει τετράδιον πρῶτος, ὁ δὲ προτείνων αὐτὴν, στέλλει δευτέρως.

γ'.—Ὁ, τε δεχόμενος τὴν πρότασιν, καθὼς καὶ ὁ προτείνων, ὅταν θὰ στείλουν τὸ τετράδιον των, πρέπει πρῶτον νὰ γράψουν τὰς ἀπαντήσεις, νὰ τὰ υπογράψουν, πάντοτε μὲ τὸ ψευδώνυμον των ὑπὸ τὸ ὅποτον ἐγένετο ἡ πρότασις, ἢ καὶ μὲ τὸ ὄνομα των

κ. "Ανθος της 'Υπομονής, κ. Μικρό Διαβολάκι, κ. Μικρός Δόγης, κ. 'Αθανάσιος Διάκονος, κ. 'Ηρώς του '21, κ. Ροδοπαίος 'Ελληνοπαίς, κ. Τοζότης, κ. Κάμεν, κ. Ρόδο της 'Ανατολής, κ. Σουλφίς, κ. 'Αηλιτισμένη Κόρη, κ. 'Ηλιος της 'Ελευθερίας, κ. Θαλής, κ. Ρεύμα του Βοσπόρου, κ. Σημαία του 'Αβέρωφ, κ. Κόμα, κ. Δούξ της Σπάρτης, κ. Κορητικοπούλα, κ. Το Σβυστό μας Κανόηλι, κ. Μέλλων Προθυπουργός, κ. 'Ελλος του Μέλ-λοντος, κ. 'Αρης, κ. Ναυτάκι κ. Πατρίς μας 'Ελλάς, κ. 'Ελλάς του Ρήγα, κ. Πανελλή-νιος Πόθος, κ. Δαυλός του Κανάρη, κ. Κο-σμοκράτειρα 'Ελλάς, κ. Φύλαξ του Μοριχό-βου, κ. Άδρα της Μουρσεως, κ. Φιλόπατρις, κ. 'Ονειρον της Πραγματικότητας, κ. Νο-σταλγούσα Χιωτοπούλα, κ. 'Εξόριστος 'Αιθίς, κ. Ποιμενίς του Αΐνου, κ. 'Ακακία, κ. 'Ελ-ληνική Θεότης, κ. Υΐκή Σιογή, κ. Μόνω-σις, κ. Βασιλεύς της Ρώμης, κ. Στέλλα Βιο-λάντη, κ. Βασιλεύς των Βαλκανίων, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Ουδένια πρότασις δημοσιεύεται, εάν δεν συνο-δεύεται υπό του αντίτιμου ως εξής: Διό τὰς πρώ-τας τρεῖς προτάσεις ἐκάστου φύλλου λεπτὰ 25. Διὰ τὰς ἐπὶ πλεον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λεπτὰ ἡ λέξις.—Προτείνονται μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχυρὸν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἔχοντας ψευ-δώνυμον ἐπίσης ἰσχυρὸν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτά-σεις μὲ δνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηγορημένα, δὲν δημοσιεύονται.—'Ο ἐντός παρενθέσεως ἀριθ-μὸς σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀνταπέδωσαν εἰ-σέτι ὁ πορτείνων].

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν νάνταλλά-λάξουν: ὁ Μαμαρωμένος Βασιλεὺς (0) μὲ Τέλλον 'Αγραν, Κορητικοπούλαν, Ξανθὴν Μουσιμέ, 'Ελληνικὴν Καοδιαν, Σαίταν 'Η-ραν, 'Ελληνοπούλαν.—ἡ Κραυγὴ Νίκης (0) μὲ Δωδωναίον, Τέλλον 'Αγραν, Μάρτυρα τῆς 'Ελευθερίας, Μονίον—τὸ 'Ανθος τῆς 'Υ-πομονῆς (0) μὲ Αἶμα τῆς 'Ελευθερίας, Λύραν τοῦ Φεραίου, 'Αττικὴν Δύση, 'Ελληνικὸν 'Ι-δεώδες, 'Αράραντον Δόξαν, Δάφνης Στέφα-νον, Περούα.

'Η Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Μέλλοντα 'Εφευρέτην (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ Ξεσπάλωμα.) 'Ελληνικὴν Αἴγλην (εὐχαρι-στῶ πάρα πολὺ δι' ὅσα γράφεις καὶ κάμνεις.) Συριανὴν Αἶραν (βραβεῖα 'ἔστειλα' λέγω εἰς τὸν Τέλλον 'Αγραν, ὅτι τὸν εὐχαριστεῖς θερ-μῶς καὶ τὸν συγχαίρεις ἐπίσης διὰ τὸ ποίημά του.) Σφρηγῶσαν Νεότητα (θὰ ἦτο πολὺ ἀργά νὰ δημοσιεῖθῃ τώρα ποίημα διὰ τὸν Καραμαν-λάκην.) Θερμὴν Βροχὴν (ἐλπίζω νὰ μοῦ γρά-φης συχνά.) 'Αφροδίτην τῶν Μεδίκων (ἔ-στειλα' εὐχαριστῶ.) 'Αναξωρονηθῆτα 'Ελ-ληνισμὸν (εὐχαριστῶ πολὺ.) 'Αρην (ἐλχέθη-σαν' ἔστειλα.) 'Αθ. Γ. 'Αθανασιάδην (ἔλαβα' εὐχαριστῶ.) Φάωνα (στὸν κ. Παπαδόπουλον πρό τετραετίας ἀπενεμήθη ὁ 'Αργυρὸς Σταυ-ρὸς τοῦ Σωτήρος διὰ τὸ ἐθνοφειεῖς τῆς Δια-πλάσεως.) Κορυθαίολον 'Εκτορα (δεκτός μετὰ πάσης χαρᾶς.) Ναυοικᾶν Μ. (εὐχαριστῶ) βε-δαίως εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν θὰ καταλέγεται.) 'Εθνηνὴν Παλιγγενεσίαν (ἐλπίζω νὰ μοῦ γρά-φης συχνά.) Κραυγὴν Νίκης (ἔλαβα' εὐχαρι-στῶ.) 'Ηλιον τῆς 'Ελευθερίας (εὐχαριστῶ πολὺ.) Νεοαἰδαν τοῦ Εὐξείνου (τὰ ἔλαβα καὶ ἔστειλα.) Ποντίκι τῆς Γειτονίσσας (μόνον αὐτὰ τὰ δύο σοῦ ἔστειλα.) Ξανθὴν 'Ελληνοπούλαν (τὴν ἔστειλα.) Μαινόμενον Κῆμα (ἔλαβα εὐ-χαριστῶ.) 'Εν Τούτῳ Νίκα (βραβεῖον ἔστειλα.) 'Αριάδην Μ. Σταυρ. (διεδίδασα εἰς τὴν Καν 'Ανναν Τριανταφυλλίδου τὰς δύο δραχμὰς μὲ τὴν ἐπιστολήν σου.) Κασαλλίαν Πηγὴν, Μα-ρονδιὸν Χρ. Σ., Στοιχηλάτην Μακεδονίας, 'Ακακίαν, Τέλλον 'Αγραν, 'Ελλάδα τοῦ Μέλ-λοντος κ.τ.λ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου θ' ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

135ος Διαγωνισμὸς
Δύσεων Δεκεμβρίου—Μαρτίου

(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 20ης 'Ιανουαρίου)

1. Δεξιόγραφος

Ἐν τοπικὸν ἐπίρρημα
μὲ ζῶον συνηνῶθη
Καὶ ἐν ὠραῖον ἐρπετόν
εὐθὺς ἐφανερώθη

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φύλακος τοῦ Μοριχόβου

2. Συλλαβογράφος

Δύο ζῶα ἂν θελήσης
νὰ τὰ βάλῃς ἐπὶ σειρά,
'Αμοιρὴν θὰ σχηματίσης
ποῦ θὰ παίρνης τακτικά.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δωδωναίου

3. Μεταγραμματισμὸς

Μὲ Ο χορδίζομαι
Μὲ Β ξεφυλλίζομαι.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ναυτάκι

4. Αἶνιγμα

Τρωτικὸν εἶμαι καὶ πετῶ,
ἀλλὰ πτερῶν στεροῦμαι
μὰ καὶ τὸ σκότος τὸ πολὺ
μὰ καὶ τὸ φῶς φοβοῦμαι.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δεσπότη τοῦ Μιστρά

5. Γωνία μετὰ πυραμίδος

+ * * * * = Νῆσος τ. Μεσογείου.
+ * * * * = Ἱερεῖα.
+ * * * * = Μέρος κατάφυτον.
+ * * * * = Δημητριακός καρπός.
+ * * * * = Ἐπιθετον ὀρθοκεντικ.

Εἰς τὴν πυραμίδα ἐκ τῶν ἀνω πρὸς τὰ κάτω
νἀναγινώσκονται: σύμφωνον, ἐπιθετον, κῶμα
τῆς Μ. 'Ασίας. Καθέτως δὲ ὅλη εὐφλεκτός.

Ἐστάλη ὑπὸ Μαρουδιῶς Χρ. Σουβαλιτζή

6. Κυβόλεξον κεκρυμμένον καὶ ἀντε- στραμμένον

1.—'Ο μεταξὺ 'Ελλήνων καὶ Περσῶν ἀγὼν
ἦτο ἄνισος.
2.—Τὰ χρώματα τῆς ἱριδος εἶνε ἐπτὰ.
3.—'Ο αἰτμός εἶνε ἡ κινήτηριος δύναμις τῶν
πλοίων.
4.—'Ο 'Αρης ἀρχαῖος ἦτο θεός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ 'Ελληνικοῦ Στρατοῦ

7. Λαγοπαίγνιον

Ποῖα πόλις σὲ διατάσσει νὰ ὑφωθῇ εἰς τὸν
ἀέρα;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς 'Ηρωϊκῆς Σάμου

8. Διπλῇ Μεσοστιχίς

Ἐκ τῶν δύο μεσίων γραμμάτων τῶν κά-
τωθι ζητούμενων λέξεων τὰ μὲν πρῶτα ἀπο-
τελοῦν ἀμερικανικὴν πολιτείαν, τὰ δὲ δευτέρᾳ
ἤπειρον.

1, "Όρος. 2, Στοιχεῖον τοῦ ἀλφαριθμοῦ. 3,
'Ατμοὶ συμπνευμονόμενοι. 4, Ρωματικὸν νόμι-
σμα, 5, Θησαυροφύλαξ. 6, "Όσπριον. 7, Χώ-
ρα τῆς 'Ελλάδος.

Ἐστάλη ὑπὸ Ν. Α. Πάτη.

9. Φωνηεντολίπτον

πς - κκ - φρνς - στρβ - κρβλ - βγς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φιλεργου Χελιδόνος

10. Γριφὸς

οἶκοι	οἶκοι	1	1	1
οἶκοι	οἶκοι	1	1	1
οἶκοι	οἶκοι	1	1	1
οἶκοι	οἶκοι	1	1	1
οἶκοι	οἶκοι	1	1	1

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς 'Ηρωϊδος τοῦ 21

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ποῖο γνήσιον 'Ελληνόπουλον θὰ θελήσῃ νὰ-
νηθῇ τὴν ψήφον του τὴν ἄσπερην, γιὰ
τὴν μεγάλην κ' "Ενδοξον 'Ελλάδα; Τίνοσ το
γέρι θὰ μαυρίσῃ τοὺς γλυκοὺς τοῦ Ρήγα πό-
θους, ποῦ σάρκα τώρα καὶ ὅσα ἀργίζει νὰ
τοὺς διδῇ τοῦ θρόνου μας βλαστάρη, ὁ χρυσός
μας **Κωνσταντῖνος**;

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΡΗΓΑ (ΙΓ', 1)

Ἀσπροὶ, ὄλοι ἄσπρο στοὺ **Κανάρη** τὸν Δαυλὸ
ποῦ σκόρπισε τὰ σκότῃ τῆς σκλαυιάς
καὶ προχθὲς ἀκόμη μὲ τὸν **Βότσην** ξανάδειξε
στὸν κόσμον τί μπορεί νὰ κατορθώσῃ ἡ χρυσή
μας ἡ 'Ελλάς.

ΔΑΥΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΝΑΡΗ (ΙΓ', 2)

ΠΑΤΡΙΣ ΜΑΣ ΕΛΛΑΣ

Οἱ τὴν τώρα ψήφον κ' ὑποστηρίζῃς στὴν
Πατρίδα μας 'Ελλάδα. Ὅλα τὰ
παιδιά τῆς. (ΙΓ', 3)

Παμφιλτάτῃ **Ἀηλιτισμένη Κόρη**, ἐπὶ τῇ
ἐορτῇ σου δέξου χίλιες ὀλοθερμῆς εὐ-
χέας.—**Αἱ ἀδελφαὶ Τριανταφύλλου.** (ΙΓ', 4)

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

Μόνον ψηφίζοντες τὰ κάτωθι ψευδώνυμα
παρὰ «ΘΡΙΑΜΒΟΥ» ὑποστηρίζου-
μενα, θέλετε τύχει βραβεῖον ἐκλογέως:

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΛΑΤΡΕΥΤΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ

ΟΝΕΙΡΕΜΕΝΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΟΝΕΙΡΕΥΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ (ΙΓ', 5)

ΓΛΥΚΕΙΑ ΕΛΛΑΣ

ΔΟΞΑΣΜΕΝΗ ΓΑΛΑΝΘΛΕΥΚΗ

'Υποψήφια δημοψηφίσματος τελικῆς ἐκλογῆς.

ΗΡΩΪΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΙΟΥ

Κρανὴ ὑποσηφία (ΙΓ', 7)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 51ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 5)

ΑΘΗΝΩΝ: Ξενιτευμένη 'Ελληνοπούλα, Μιχ.
Α. Ζίννης, 'Ελένη Α. Κολοτούρου, 'Ελλη Π.
Σούτσου. Χ. Κ. Δεμερτζής, Πίπης Ι. Γιαμουζής,
Κάκια Γε. Σενοπούλου, Πιπίτσα Μπέτια, Π. Οί-
κονομόπουλος.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:

ΑΡΓΟΥΣ: 'Αθ. Α. Μαργακός.
ΒΟΛΟΥ: Εὐσταθ. Θ. Ζηργάνου.
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Ἰνὰ Καστερινιογιαννάκη.
ΠΑΤΡΩΝ: Πατρινὸ Ναυτοπούλου, Ι. Α. Παπα-
διαμαντοπούλος.
ΣΠΑΡΤΗΣ: 'Ενας χωρὶς ὑπογραφήν.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Νίκος Ε. Κούρτης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐφόντων ὁδὴν τὴν λύσιν τὰ δνόματα
ἐτέθησαν εἰς τὴν κληροῖδα καὶ ἐκκληρώθη ὁ ἐν
'Αθήναις ΠΙΠΗΣ Ι. ΓΙΑΜΟΥΖΗΣ, ὁ ὁποῖος ἐ-
νεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Δεκεμβρίου.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Δια-
ωράσεως τοῦ 1912,
κόκκινα μὲ χρυσὰ γράμματα, δι' ὅ-
σους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλ-
λάδιά των εἰς τόμον, εἶνε ἤδη
ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ
Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυ-
δρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ
ἀντίτιμον, δραχ. ἡ φρ. 1,75.